Евангелле Валадарства Божага

ГЭТА і ёсць рашэнне!

Ці ведаеце вы, што Ісус сказаў: канец не можа надысці, пакуль Валадарства Божае не будзе абвешчана свету на сведчанне?



„І воўк будзе жыць разам з ягнём … Не будуць рабіць зла і шкоды на ўсёй святой гары Маёй, бо зямля напоўніцца веданнем Госпада, як воды напаўняюць мора.“ (Ісая 11:6,9)

Аўтар

Bob Thiel, Ph.D.

Евангелле Валадарства Божага

ГЭТА і ёсць рашэнне!

Аўтар: Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the Continuing Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Чаму чалавецтва не можа вырашыць свае праблемы?

Ці ведаеце вы, што першае і апошняе, пра што, паводле Біблii, прапаведаваў Ісус, датычылася евангелля Валадарства Божага?

Ці ведаеце вы, што Валадарства Божае было галоўнай тэмай апосталаў і тых, хто першымі ішоў за імі?

Ці з'яўляецца Валадарства Божае асобай Ісуса? Ці з'яўляецца Валадарства Божае тым, што Ісус жыве Сваім жыццём у нас цяпер? Ці з'яўляецца Валадарства Божае нейкім будучым сапраўдным валадарствам? Ці паверыце вы таму, чаму вучыць Біблія?

Што такое валадарства? Што менавіта ёсць Валадарства Божае? Чаму вучыць Біблія? Чаму вучыла ранняя хрысціянская царква?

Ці разумееце вы, што канец не можа надысці, пакуль Валадарства Божае не будзе абвешчана свету на сведчанне?

Фотаздымак на пярэдняй вокладцы паказвае ягня, якое ляжыць побач з ваўком; кампазіцыя выканана Burdine Printing and Graphics. Фотаздымак на задняй вокладцы — частка арыгінальнага будынка Царквы Божай у Ерусаліме, зроблены ў 2013 годзе Dr. Bob Thiel.

ЗМЕСТ

1. Ці мае чалавецтва рашэнні? с. 4

2. Якое Евангелле прапаведаваў Ісус? с. 10

3. Ці было Валадарства Божае вядомае ў Старым Запавеце? с. 21

4. Ці вучылі апосталы Евангеллю Валадарства? с. 27

5. Крыніцы па-за Новым Запаветам вучылі пра Валадарства Божае. с. 36

6. Грэка-рымскія цэрквы вучаць, што Валадарства важнае, але... с. 57

7. Навошта Валадарства Божае? с. 64

Кантактная інфармацыя с. 72

Заўвага: Гэтая кніга — пераклад англамоўнай версіі, зроблены штучным інтэлектам, таму некаторыя выразы могуць не цалкам адлюстроўваць арыгінал, але спадзяемся, што яны блізкія да яго. Англамоўная версія даступная бясплатна ў інтэрнэце на www.ccog.org.

1. Ці мае чалавецтва рашэнні?

Свет сутыкаецца з мноствам праблем.

Многія людзі галадаюць. Многія людзі прыгнечаныя. Многія людзі жывуць у беднасці. Многія краіны маюць сур'ёзныя даўгі. Дзеці, у тым ліку ненароджаныя, церпяць гвалт. Хваробы, устойлівыя да лекаў, непакояць многіх урачоў. У буйных прамысловых гарадах паветра занадта забруджанае, каб быць здаровым. Розныя палітыкі пагражаюць вайной. Тэрарыстычныя напады працягваюць адбывацца.

Ці могуць сусветныя лідары вырашыць праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Многія лічаць, што так.

Новы Універсальны Парадак дня

25 верасня 2015 года, пасля асноўнай прамовы Папы Рымскага Францішка з Ватыкана, 193 краіны Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (ААН) прагаласавалі за ажыццяўленне „17 Мэтаў устойлівага развіцця" таго, што часам называлі Новым Універсальным Парадкам дня. Вось 17 мэтаў ААН:

> Мэта 1. Пакласці канец беднасці ва ўсіх яе формах паўсюль
>
> Мэта 2. Пакласці канец голаду, дасягнуць харчовай бяспекі і паляпшэння харчавання і садзейнічаць устойліваму сельскай гаспадарцы
>
> Мэта 3. Забяспечыць здаровае жыццё і садзейнічаць дабрабыту для ўсіх у любым узросце
>
> Мэта 4. Забяспечыць інклюзіўную і справядлівую якасную адукацыю і садзейнічаць магчымасцям навучання на працягу ўсяго жыцця для ўсіх

Мэта 5. Дасягнуць гендарнай роўнасці і пашырыць правы ўсіх жанчын і дзяўчат

Мэта 6. Забяспечыць наяўнасць і ўстойлівае кіраванне воднымі рэсурсамі і санітарыяй для ўсіх

Мэта 7. Забяспечыць доступ да недарагой, надзейнай, устойлівай і сучаснай энергіі для ўсіх

Мэта 8. Садзейнічаць устойліваму, інклюзіўнаму і няспыннаму эканамічнаму росту, поўнай і прадуктыўнай занятасці і годнай працы для ўсіх

Мэта 9. Пабудаваць устойлівую інфраструктуру, садзейнічаць інклюзіўнай і ўстойлівай індустрыялізацыі і спрыяць інавацыям

Мэта 10. Скараціць няроўнасць унутры краін і паміж імі

Мэта 11. Зрабіць гарады і населеныя пункты інклюзіўнымі, бяспечнымі, трывалымі і ўстойлівымі

Мэта 12. Забяспечыць устойлівыя мадэлі спажывання і вытворчасці

Мэта 13. Прыняць тэрміновыя меры па барацьбе са змяненнем клімату і яго наступствамі

Мэта 14. Захоўваць і ўстойліва выкарыстоўваць акіяны, моры і марскія рэсурсы для ўстойлівага развіцця

Мэта 15. Ахоўваць, аднаўляць і садзейнічаць устойліваму выкарыстанню наземных экасістэм, устойліва кіраваць лясамі, змагацца з апустыньваннем, спыніць і павярнуць назад дэградацыю зямель і спыніць страту біяразнастайнасці

Мэта 16. Садзейнічаць мірным і інклюзіўным грамадствам дзеля ўстойлівага развіцця, забяспечыць доступ да правасуддзя для ўсіх і будаваць эфектыўныя, падсправаздачныя і інклюзіўныя інстытуты на ўсіх узроўнях

Мэта 17. Умацаваць сродкі ажыццяўлення і актывізаваць глабальнае партнёрства дзеля ўстойлівага развіцця

Гэты парадак дня павінен быць цалкам ажыццёўлены да 2030 года, і яго таксама называюць Парадкам дня ў галіне ўстойлівага развіцця на перыяд да 2030 года. Ён імкнецца вырашыць бяды чалавецтва праз рэгуляванне, адукацыю і міжнароднае і міжрэлігійнае супрацоўніцтва. Хоць многія з яго задач добрыя, некаторыя з яго метадаў і мэтаў злыя (пар. Быццё 3:5). Гэты парадак дня таксама адпавядаў энцыкліцы „Laudato Si“ нябожчыка Папы Францішка. Папа Леў XIV таксама выступаў з заявамі ў падтрымку гэтага парадку дня да 2030 года.

„Новы Універсальны Парадак дня“ можна было б назваць „Новым Каталіцкім Парадкам дня“, бо слова „каталіцкі“ азначае „універсальны“. Папа Францішак назваў прыняцце гэтага парадку дня „важным знакам надзеі“.

У працяг пагаднення ААН у снежні 2015 года ў Парыжы адбылася сустрэча (афіцыйна названая 21-й Канферэнцыяй Бакоў Рамачнай канвенцыі ААН аб змяненні клімату). Папа Францішак таксама пахваліў тое міжнароднае пагадненне і параіў краінам „уважліва ісці наперад па гэтай дарозе, з усё большым пачуццём салідарнасці“.

Амаль усе краіны свету пагадзіліся з Парыжскімі пагадненнямі, якія змяшчалі канкрэтныя экалагічныя мэты і фінансавыя абавязацельствы. (Тагачасны прэзідэнт ЗША Барак Абама падпісаў дакумент, які абавязваў ЗША да гэтага ў 2016 годзе, але ў 2017 годзе прэзідэнт ЗША Дональд Трамп заявіў, што Злучаныя Штаты НЕ прымуць узгодненыя Парыжскія пагадненні, і вывеў ЗША з іх. Гэта выклікала міжнароднае абурэнне і садзейнічала ізаляцыі ЗША ад Еўропы і многіх іншых частак свету.) Папа Францішак заявіў, што чалавецтва „загіне“, калі не зробіць прапанаваныя ім змены, звязаныя з кліматам.

Хоць ніхто не хоча дыхаць забруджаным паветрам, галадаць, збяднець, знаходзіцца ў небяспецы і гэтак далей, ці вырашаць чалавечыя спробы дасягнуць мэтаў парадку дня ААН да 2030 года і/або

Парыжскіх пагадненняў праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Паслужны спіс Арганізацыі Аб'яднаных Нацый

Арганізацыя Аб'яднаных Нацый была створана і заснавана 24 кастрычніка 1945 года, пасля Другой сусветнай вайны, каб прадухіліць яшчэ адзін такі канфлікт і паспрабаваць садзейнічаць міру ў свеце. Пры заснаванні ААН мела 51 дзяржаву-члена; цяпер іх 193.

З таго часу, як была створана Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, у свеце адбыліся сотні, калі не тысячы канфліктаў, але мы яшчэ не мелі таго, што можна было б назваць трэцяй сусветнай вайной.

Некаторыя лічаць, што міжнароднае супрацоўніцтва, якое Арганізацыя Аб'яднаных Нацый нібыта прасоўвае, у спалучэнні з міжрэлігійным і экуменічным парадкам дня, які імкнуцца прасоўваць Папа Леў XIV і многія іншыя рэлігійныя лідары, прынясе мір і росквіт.

Аднак паслужны спіс Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у гэтым не быў добрым. Акрамя шматлікіх узброеных канфліктаў з часу стварэння ААН, мільёны людзей галадаюць, з'яўляюцца бежанцамі і/або жывуць у крайняй беднасці.

Дзесяцігоддзі таму Арганізацыя Аб'яднаных Нацый узялася ажыццяўляць свае Мэты развіцця тысячагоддзя. Яна мела восем „мэтаў развіцця", але гэта не ўдалося, нават паводле самой ААН. Таму ў 2015 годзе былі прыняты так званыя „17 Мэтаў устойлівага развіцця". Некаторыя настроены аптымістычна. Некаторыя лічаць гэта ўтапічнай фантазіяй.

Што да ўтопіі, 6 мая 2016 года тагачасны Папа Францішак сказаў, што марыць пра гуманную еўрапейскую ўтопію, дасягнуць якой яго царква магла б дапамагчы гэтаму кантыненту. Аднак мара таго Папы абернецца кашмарам (пар. Адкрыццё 18).

Можа быць пэўнае супрацоўніцтва і поспех, але …

Слоўнік Merriam Webster сцвярджае, што ўтопія — гэта „ўяўнае месца, у якім урад, законы і сацыяльныя ўмовы дасканалыя". Біблія

вучыць, што чалавецтва не можа вырашыць свае праблемы самастойна:

> [23] Госпадзе, я ведаю, што шлях чалавека не ў ім самім; не ў волі чалавека, які ідзе, накіроўваць свае крокі. (Ерамія 10:23, тут і далей NKJV, калі не пазначана іншае)

Біблія вучыць, што міжнароднае супрацоўніцтва пацерпіць няўдачу:

> [16] Разбурэнне і бедства на іх шляхах; [17] і шляху міру яны не спазналі. [18] Няма страху Божага перад іх вачыма. (Рымлянам 3:16-18)

І ўсё ж многія людзі працуюць дзеля свайго бачання ўтапічнага грамадства і часам нават спрабуюць далучыць да гэтага рэлігію. Але амаль ніхто не гатовы ісці шляхамі адзінага сапраўднага Бога. Справа не ў тым, што не будзе ніякага прагрэсу да мэтаў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый ці Ватыкана. Пэўны прагрэс будзе (і многія мэты добрыя), як і пэўныя няўдачы.

На самай справе, і, верагодна, пасля маштабнага канфлікту, будзе ўзгоднена і пацверджана нейкае міжнароднае мірнае пагадненне (Данііл 9:27). Калі гэта адбудзецца, многія памылкова схільныя будуць верыць, што чалавецтва створыць больш мірнае і ўтапічнае грамадства.

Многія будуць падманутыя такім міжнародным „утапічным прагрэсам" (пар. Езэкііль 13:10), а таксама рознымі знакамі і цудамі (2 Фесаланікійцам 2:9-12). Але Біблія кажа, што такі мір не будзе трывалым (Данііл 9:27; 11:31-44), што б ні сцвярджалі лідары (1 Фесаланікійцам 5:3; Ісая 59:8).

Ідэя, што без Ісуса (пар. Ян 15:5; Мацвей 24:21-22) чалавецтва можа стварыць утопію ў гэтым „цяперашнім злым веку", — гэта фальшывае евангелле (Галатам 1:3-10).

Калі чалавецтва само па сабе цалкам няздольнае сапраўды стварыць утопію, ці магчымая якая-небудзь утопія наогул?

Так.

Валадарства Божае зробіць гэтую планету, а потым і ўсю вечнасць, неверагодна лепшымі.

2. Якое Евангелле прапаведаваў Ісус?

Біблія вучыць, што ўтапічнае грамадства, названае Валадарствам Божым, заменіць чалавечыя ўрады (Данііл 2:44; Адкрыццё 11:15; 19:1-21).

Калі Ісус пачаў Сваё публічнае служэнне, Ён пачаў з абвяшчэння **евангелля Валадарства Божага**. Вось што паведамляе Марк:

> [14] Пасля таго, як Яна кінулі ў вязніцу, Ісус прыйшоў у Галілею, абвяшчаючы евангелле Валадарства Божага, [15] і кажучы: „Настаў час, і наблізілася Валадарства Божае. Пакайцеся і верце ў евангелле.“ (Марк 1:14-15)

Слова евангелле паходзіць ад грэчаскага слова, якое транслітаруецца як euangelion, і азначае „добрая вестка“ або „добрая навіна“. У Новым Запавеце англійскае слова „kingdom“ (валадарства), звязанае з Валадарствам Божым, згадваецца прыкладна 149 разоў у NKJV і 151 раз у Біблii Douay Rheims. Яно паходзіць ад грэчаскага слова, якое транслітаруецца як basileia і азначае ўладу або ўладанне манарха.

Чалавечыя валадарствы, як і Валадарства Божае, маюць караля (Адкрыццё 17:14), займаюць пэўную геаграфічную тэрыторыю (Адкрыццё 11:15), маюць законы (Ісая 2:3-4; 30:9) і маюць падданых (Лука 13:29).

Вось першае публічнае навучанне Ісуса, якое запісвае Мацвей:

> [23] І хадзіў Ісус па ўсёй Галілеі, навучаючы ў іх сінагогах, абвяшчаючы евангелле Валадарства, (Мацвей 4:23)

Мацвей таксама запісвае:

> [35] Тады Ісус хадзіў па ўсіх гарадах і вёсках, навучаючы ў іх сінагогах, абвяшчаючы евангелле Валадарства, (Мацвей 9:35)

Новы Запавет паказвае, што Ісус будзе валадарыць вечна:

> [33] І будзе валадарыць над домам Якава навекі, і Валадарству Яго не будзе канца. (Лука 1:33)

Лука запісвае, што мэта, дзеля якой быў пасланы Ісус, — абвяшчаць Валадарства Божае. Звярніце ўвагу, чаму вучыў Ісус:

> [43] Ён сказаў ім: „Я мушу абвяшчаць Валадарства Божае і іншым гарадам, бо на тое Я пасланы.“ (Лука 4:43)

Ці чулі вы калі-небудзь, каб пра гэта прапаведавалі? Ці разумелі вы калі-небудзь, што мэтай пасылання Ісуса было абвяшчаць Валадарства Божае?

Лука таксама запісвае, што Ісус сапраўды хадзіў і абвяшчаў Валадарства Божае:

> [10] І апосталы, вярнуўшыся, расказалі Яму ўсё, што зрабілі. Тады Ён узяў іх і адышоў асобна ў пустэльнае месца каля горада, званага Віфсаіда. [11] Але калі народ даведаўся пра гэта, ён пайшоў за Ім; і Ён прыняў іх і гаварыў ім пра Валадарства Божае. (Лука 9:10-11)

Ісус вучыў, што Валадарства Божае павінна быць найвышэйшым прыярытэтам для тых, хто хоча ісці за Ім:

> [33] Але шукайце перш Валадарства Божага і праведнасці Яго, (Мацвей 6:33)

> [31] Але шукайце Валадарства Божага, і ўсё гэта дадасца вам. [32] Не бойся, малы статак, бо Айцу вашаму даспадобы даць вам Валадарства. (Лука 12:31-32)

Хрысціяне павінны ШУКАЦЬ ПЕРШ Валадарства Божага. Яны робяць гэта, робячы яго сваім найвышэйшым прыярытэтам, жывучы так, як хацеў бы Хрыстос, і чакаючы Яго вяртання і Валадарства. Аднак большасць тых, хто вызнае Хрыста, не толькі не шукае перш Валадарства Божага, але нават не ведае, што гэта такое. Многія таксама памылкова лічаць, што ўдзел у свецкай палітыцы — гэта тое, чаго Бог чакае ад хрысціян. Не разумеючы Валадарства Божага, яны не

жывуць цяпер так, як павінны, і не разумеюць, чаму чалавецтва такое недасканалае.

Звярніце ўвагу таксама, што Валадарства будзе дадзена малому статку (пар. Рымлянам 11:5). Патрэбна пакора, каб хацець быць часткай сапраўднага малога статка.

Валадарства Божае яшчэ не ўстаноўлена на Зямлі

Ісус вучыў, што Яго паслядоўнікі павінны маліцца пра прыход Валадарства, значыць, яны яго яшчэ не маюць:

> [9] Ойча наш, які ў нябёсах, няхай свяціцца імя Тваё. 10 Няхай прыйдзе Валадарства Тваё. Няхай будзе воля Твая (Мацвей 6:9-10)

Ісус паслаў Сваіх вучняў абвяшчаць Валадарства Божае:

> [1] Тады Ён паклікаў дванаццаць Сваіх вучняў і даў ім сілу і ўладу над усімі дэманамі і лячыць хваробы. [2] І паслаў іх абвяшчаць Валадарства Божае. (Лука 9:1-2)

Ісус вучыў, што адна Яго прысутнасць не была Валадарствам, бо Валадарства тады не было ўстаноўлена на Зямлі; таму Ён тады не выганяў дэманаў у Сваё імя:

> [28] Але калі Я Духам Божым выганяю дэманаў, то, значыць, прыйшло да вас Валадарства Божае. (Мацвей 12:28)

Сапраўднае Валадарства — у будучыні, а не цяпер, як паказвае Марк:

> [47] І калі вока тваё спакушае цябе, вырві яго. Лепш табе ўвайсці ў Валадарства Божае з адным вокам, чым, маючы два вокі, быць укінутым … (Марк 9:47)

> [23] Ісус азірнуўся і сказаў Сваім вучням: „Як цяжка тым, хто мае багацці, увайсці ў Валадарства Божае!“ [24] І вучні здзівіліся Яго словам. Але Ісус зноў адказаў і сказаў ім: „Дзеці, як цяжка тым, хто спадзяецца на багацце, увайсці ў Валадарства Божае! [25]

Лягчэй вярблюду прайсці праз ігольнае вушка, чым багатаму ўвайсці ў Валадарства Божае.“ (Марк 10:23-25)

[25] Праўду кажу вам: не буду больш піць ад плоду вінаграднага да таго дня, калі буду піць яго новым у Валадарстве Божым.“ (Марк 14:25)

[43] Іосіф з Арымафеі, знатны член савета, які і сам чакаў Валадарства Божага, прыйшоў і адважыўся … (Марк 15:43)

Ісус вучыў, што Валадарства цяпер не з’яўляецца часткай гэтага цяперашняга свету:

[36] Ісус адказаў: „Валадарства Маё не ад свету гэтага. Калі б Валадарства Маё было ад свету гэтага, слугі Мае змагаліся б, каб Мяне не выдалі юдэям; але цяпер Валадарства Маё не адсюль.“ (Ян 18:36)

Ісус вучыў, што Валадарства прыйдзе пасля таго, як Ён вернецца як яго Валадар:

[31] „Калі прыйдзе Сын Чалавечы ў славе Сваёй і ўсе святыя анёлы з Ім, тады сядзе на троне славы Сваёй. [32] І збяруцца перад Ім усе народы, і аддзеліць адных ад другіх, як пастух аддзяляе авечак ад казлоў. [33] І паставіць авечак праваруч ад Сябе, а казлоў — леваруч. [34] Тады скажа Валадар тым, хто праваруч ад Яго: „Прыйдзіце, дабраславёныя Айцом Маім, атрымайце ў спадчыну Валадарства, падрыхтаванае вам ад стварэння свету. (Мацвей 25:31-34)

Паколькі Валадарства Божае яшчэ не тут, мы не ўбачым сапраўднай утопіі, пакуль яно не будзе ўстаноўлена. Паколькі большасць не разумее Валадарства Божага, яны не разумеюць, як дзейнічае Яго поўны любові ўрад.

Валадарства Божае не прыйдзе, „пакуль не ўвойдзе поўная лічба язычнікаў“ (Рымлянам 11:25) — а гэта яшчэ не адбылося.

З чым Ісус параўноўваў Валадарства?

Ісус даў некалькі тлумачэнняў таго, з чым падобнае Валадарства Божае:

> [26] І сказаў Ён: „Валадарства Божае падобнае да таго, як чалавек кідае насенне ў зямлю, [27] і спіць уначы, і ўстае ўдзень, а насенне ўзыходзіць і расце, і ён сам не ведае як. [28] Бо зямля сама па сабе родзіць: спачатку сцяблінку, потым колас, а потым поўнае зерне ў коласе. [29] А калі зерне паспее, ён адразу пасылае серп, бо настала жніво.“ (Марк 4:26-29)

> [18] Тады Ён сказаў: „З чым падобнае Валадарства Божае? І з чым Я параўнаю яго? [19] Яно падобнае да зерня гарчычнага, якое чалавек узяў і пасадзіў у сваім садзе; і яно вырасла і стала вялікім дрэвам, і птушкі нябесныя ўвілі гнёзды ў яго галінах.“ [20] І зноў сказаў: „З чым Я параўнаю Валадарства Божае? [21] Яно падобнае да закваскі, якую жанчына ўзяла і схавала ў тры меры мукі, пакуль усё не ўскісла.“ (Лука 13:18-21)

Гэтыя прыпавесці паказваюць, што спачатку Валадарства Божае даволі малое, але яно стане вялікім — у выніку яно ахопіць бясконцы сусвет.

Лука таксама запісаў:

> [29] І прыйдуць з усходу і захаду, з поўначы і поўдня і сядуць у Валадарстве Божым. (Лука 13:29)

Такім чынам, у Валадарстве Божым будуць людзі з усяго свету. Яно НЕ будзе абмежаванае тымі, хто мае ізраільскае паходжанне, ці пэўнымі этнічнымі групамі. Людзі адусюль сядуць у гэтым Валадарстве.

Лука 17 і Валадарства

Лука 17:20-21 некаторых бянтэжыць. Але перш чым перайсці да гэтага, звярніце ўвагу, што людзі сапраўды будуць есці ў Валадарстве Божым:

> [15] „Шчаслівы той, хто будзе есці хлеб у Валадарстве Божым!“ (Лука 14:15)

Паколькі людзі (у будучыні) будуць есці ў Валадарстве Божым, яно не проста нешта, схаванае цяпер у іх сэрцах, нягледзячы на памылковыя пераклады/непаразуменні Лукі 17:21, якія сцвярджаюць іншае.

Пераклад AFV Лукі 17:20-21 можа дапамагчы некаторым зразумець:

> [20] Калі фарысеі спыталі ў Яго, калі прыйдзе Валадарства Божае, Ён адказаў ім і сказаў: „Валадарства Божае не прыходзіць прыкметным чынам; [21] і не скажуць: „Вось, яно тут!“ або: „Вось, яно там!“ Бо вось, Валадарства Божае сярод вас.“ (Лука 17:20-21, AFV; глядзіце таксама пераклады NASB і ESV)

Звярніце ўвагу, што Ісус гаварыў з ненавернутымі, цялеснымі і крывадушнымі фарысеямі. Ісус „адказаў ім“ — менавіта фарысеі задалі Ісусу пытанне. Яны адмаўляліся прызнаць Яго.

Ці былі яны ў ЦАРКВЕ? Не!

Ісус таксама не гаварыў пра царкву, якая неўзабаве будзе арганізавана. І не гаварыў пра пачуцці ў розуме ці сэрцы.

Ісус гаварыў пра Сваё ВАЛАДАРАННЕ! Фарысеі не пыталіся ў Яго пра царкву. Яны нічога не ведалі пра навазапаветную царкву, якая неўзабаве пачне існаваць. Яны не пыталіся пра нейкае прыгожае пачуццё.

Калі хтосьці лічыць, што Валадарства Божае — гэта ЦАРКВА, і Валадарства Божае было „ўнутры“ фарысеяў, дык ці была ЦАРКВА ўнутры фарысеяў? Вядома ж, не!

Такая выснова даволі недарэчная, ці не так? Хоць некаторыя пратэстанцкія пераклады перакладаюць частку Лукі 17:21 як „Валадарства Божае „ўнутры вас“ (NKJV/KJV), нават рымска-каталіцкая Біблія New Jerusalem правільна перакладае гэта як „Валадарства Божае сярод вас“.

Ісус быў Тым, хто стаяў сярод фарысеяў — Ён павінен быў стаць Валадаром таго Валадарства. Фарысеі думалі, што чакаюць Валадарства Божага. Але яны няправільна яго разумелі. Ісус

растлумачыў, што яно не будзе мясцовым ці абмежаваным Валадарствам толькі для юдэяў, як ім здавалася (і не царквой, як цяпер лічаць некаторыя). Валадарства Божае не будзе проста адным з многіх чалавечых і бачных валадарстваў, на якія людзі маглі б паказаць ці ўбачыць і сказаць: „Вось яно, тут“ або „вось Валадарства, там“.

Сам Ісус нарадзіўся, каб быць ВАЛАДАРОМ таго Валадарства, як Ён ясна сказаў Пілату (Ян 18:36-37). Зразумейце, што Біблія часта ўжывае словы „валадар“ і „валадарства“ узаемазамяняльна (напр. Данііл 7:17-18,23). ВАЛАДАР будучага Валадарства Божага тады і там стаяў побач з фарысеямі. Але яны не хацелі прызнаць Яго сваім валадаром (Ян 19:21). Калі Ён вернецца, свет адкіне Яго (Адкрыццё 19:19).

Далей, у наступных вершах Лукі 17, Ісус апісаў Сваё другое прышэсце, калі Валадарства Божае будзе кіраваць УСЁЙ ЗЯМЛЁЙ (паводле перакладу Moffatt):

> [22] Сваім вучням Ён сказаў: „Прыйдуць дні, калі вы будзеце прагнуць убачыць хоць адзін дзень Сына Чалавечага, і не ўбачыце. [23] Людзі скажуць: „Вось, Ён тут!“ „Вось, Ён там!“ але не выходзьце і не бяжыце за імі, [24] бо, як маланка, што бліскае з аднаго краю неба ў другі, так будзе Сын Чалавечы ў дзень Свой. [25] Але спачатку Ён павінен многа выцерпець і быць адкінутым цяперашнім пакаленнем. (Лука 17:22-25, Moffatt)

Ісус згадаў бляск маланкі, як і ў Мацвея 24:27-31, апісваючы Сваё другое прышэсце, каб КІРАВАЦЬ усім светам. Ісус не кажа, што Яго народ не зможа ўбачыць Яго, калі Ён вернецца — убачаць (пар. Дзеі 1:11).

Аднак большасць людзей не прызнае Яго сваім ВАЛАДАРОМ (Адкрыццё 11:15) і будзе змагацца супраць Яго (Адкрыццё 19:19)! Многія падумаюць, што Ісус — гэта Антыхрыст. Ісус не казаў, што Валадарства Божае было ўнутры тых фарысеяў — у іншым месцы Ён сказаў ім, што яны не будуць у Валадарстве з-за свайго крывадушнасці (Мацвей 23:13-14). І Ісус не казаў, што Царква будзе Валадарствам.

Валадарства Божае — гэта нешта, у што людзі калісьці змогуць УВАЙСЦІ — напрыклад, пры ўваскрасенні праведных! Аднак нават Абрагам і іншыя патрыярхі яшчэ не там (пар. Габрэям 11:13-40).

Вучні ведалі, што Валадарства Божае тады не было ўнутры іх асабіста і што яно павінна з'явіцца, як паказвае наступны тэкст, які ідзе пасля Лукі 17:21:

> [11] Калі яны слухалі гэта, Ён дадаў яшчэ адну прыпавесць, бо быў блізка ад Ерусаліма і бо яны думалі, што Валадарства Божае з'явіцца неадкладна. (Лука 19:11)

Валадарства відавочна было ў будучыні

Як вы можаце вызначыць, ці блізка Валадарства? Адказваючы на гэтае пытанне, Ісус пералічыў прарочыя падзеі (Лука 21:8-28), а потым навучаў:

> [29] Паглядзіце на смакоўніцу і на ўсе дрэвы. [30] Калі яны ўжо распускаюцца, вы бачыце і самі ведаеце, што ўжо блізка лета. [31] Так і вы, **калі ўбачыце, што гэта адбываецца, ведайце, што блізка Валадарства Божае.** (Лука 21:29-31)

Ісус хацеў, каб Яго народ сачыў за прарочымі падзеямі, каб ведаць, калі прыйдзе Валадарства. У іншым месцы Ісус казаў Свайму народу чуваць і звяртаць увагу на прарочыя падзеі (Лука 21:36; Марк 13:33-37). Нягледзячы на словы Ісуса, многія грэбуюць назіраннем за сусветнымі падзеямі, звязанымі з пароцтвамі.

У Лукі 22 і 23 Ісус зноў паказаў, што Валадарства Божае — гэта нешта, што споўніцца ў будучыні, калі навучаў:

> [15] „Вельмі жадаў Я есці гэтую Пасху з вамі, перш чым буду цярпець; [16] бо кажу вам, што больш не буду есці яе, пакуль яна не споўніцца ў Валадарстве Божым." [17] Тады Ён узяў чашу, падзякаваў і сказаў: „Вазьміце яе і падзяліце паміж сабою; [18] бо кажу вам, што не буду піць ад плоду вінаграднага, пакуль не прыйдзе Валадарства Божае." (Лука 22:15-18)

> [39] Але адзін са злачынцаў, укрыжаваных з Ім, зневажаў Яго і казаў: „Калі Ты Месія, уратуй Сябе і нас таксама.“ [40] А другі дакараў яго і казаў яму: „Ці ты нават Бога не баішся? Бо ты пад тым самым асуджэннем. [41] І мы справядліва, бо заслужылі; нам аддаецца паводле таго, што мы зрабілі, а Гэты нічога дрэннага не зрабіў.“ [42] І сказаў ён Ешуа: „Госпадзе мой, успомні мяне, калі прыйдзеш у Валадарства Тваё.“ [43] Але Ешуа сказаў яму: „Амін, кажу табе, што сёння будзеш са Мною ў Раі.“ (Лука 23:39-43, Aramaic in Plain English)

Валадарства Божае не прыйшло і адразу пасля таго, як Ісус быў забіты, як паказваюць нам і Марк, і Лука:

> [43] Іосіф з Арымафеі, знатны член савета, які і сам чакаў Валадарства Божага, прыйшоў і адважыўся … (Марк 15:43)

> [51] Ён быў з Арымафеі, юдэйскага горада, і сам таксама чакаў Валадарства Божага. (Лука 23:51)

Менавіта пасля ўваскрасення (1 Карынфянам 15:50-55) хрысціяне народзяцца зноў, каб увайсці ў Валадарства Божае, як запісвае Ян:

> [3] Ісус адказаў і сказаў яму: „Праўду, праўду кажу табе: калі хто не народзіцца звыш, не можа ўбачыць Валадарства Божага.“ [4] Нікадэм сказаў Яму: „Як можа чалавек нарадзіцца, будучы старым? Ці можа ён другі раз увайсці ў чэрава маці сваёй і нарадзіцца?“ [5] Ісус адказаў: „Праўду, праўду кажу табе: калі хто не народзіцца ад вады і Духа, не можа ўвайсці ў Валадарства Божае. (Ян 3:3-5)

Толькі Божы народ убачыць канчатковае Валадарства Божае пасля тысячагоддзя.

Цяпер, калі ласка, зразумейце таксама, што пасля ўваскрасення Ісус зноў навучаў пра Валадарства Божае:

> [3] Ён таксама паказаў Сябе жывым пасля Свайго пакутавання праз многія бясспрэчныя доказы, з’яўляючыся ім на працягу

сарака дзён і гаворачы пра тое, што датычыцца Валадарства Божага. (Дзеі 1:3)

Першая і апошняя пропаведзі, якія прамовіў Ісус, былі пра Валадарства Божае! Ісус прыйшоў як пасланец, каб навучаць пра тое Валадарства.

Ісус таксама даручыў апосталу Яну напісаць пра тысячагадовае Валадарства Божае, якое будзе на зямлі. Звярніце ўвагу, што Ён даручыў Яну напісаць:

> [4] Я ўбачыў душы тых, каго абезгаловілі за іх сведчанне пра Ісуса і за слова Божае, хто не пакланяўся зверу ці яго вобразу і не прыняў яго кляйма на свае ілбы ці на свае рукі. І яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў. (Адкрыццё 20:4)

Раннія хрысціяне вучылі, што тысячагадовае Валадарства Божае будзе на зямлі і заменіць урады свету, як вучыць Біблія (пар. Адкрыццё 5:10, 11:15).

Чаму ж, калі Валадарства Божае такое важнае, большасць мала пра яго чула?

Часткова таму, што Ісус назваў яго таямніцай:

> [11] І сказаў ім: „Вам дадзена ведаць таямніцу Валадарства Божага; а тым, хто звонку, усё бывае ў прыпавесцях. (Марк 4:11)

Нават сёння сапраўднае Валадарства Божае — таямніца для большасці, як і значная частка Божага плана (глядзіце таксама нашу бясплатную кнігу ў інтэрнэце на www.ccog.org пад назвай: The MYSTERY of GOD's PLAN Why Did God Create Anything? Why did God make you?).

Улічыце таксама, што Ісус сказаў: канец (гэтага веку) прыйдзе (неўзабаве) ПАСЛЯ таго, як евангелле Валадарства будзе абвешчана па ўсім свеце на СВЕДЧАННЕ:

> [14] І будзе абвешчана гэтае евангелле Валадарства па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам; і тады прыйдзе канец. (Мацвей 24:14)

Абвяшчаць евангелле Валадарства Божага важна, і гэта павінна быць выканана **ў гэтыя апошнія часы**. Гэта „добрая вестка“, бо яна прапануе сапраўдную надзею на вырашэнне бед чалавецтва, што б ні вучылі палітычныя лідары.

Калі вы ўлічыце словы Ісуса, павінна быць зразумела, што сапраўдная хрысціянская царква павінна абвяшчаць гэтае евангелле Валадарства цяпер. Гэта павінна быць найвышэйшым прыярытэтам для Царквы. І каб рабіць гэта належным чынам, трэба выкарыстоўваць мноства моў. Менавіта гэта імкнецца рабіць Continuing Church of God. І таму гэтая брашура была перакладзена на дзясяткі моў.

Ісус вучыў, што большасць НЕ прыме Яго шлях:

> [13] „Уваходзьце праз вузкую браму; бо шырокая брама і прасторны шлях, які вядзе да пагібелі, і многія ідуць імі. [14] Бо вузкая брама і цесны шлях, які вядзе да жыцця, і нямногія знаходзяць яго. (Мацвей 7:13-14)

Евангелле Валадарства Божага вядзе да жыцця!

Цікава адзначыць, што хоць большасць тых, хто вызнае хрысціянства, здаецца, не звяртае ўвагі на тое, што Хрыстос рабіў акцэнт на абвяшчэнні евангелля Валадарства Божага, свецкія багасловы і гісторыкі часта разумелі, што менавіта гэтаму насамрэч вучыць Біблія.

Аднак сам Ісус чакаў, што Яго вучні будуць навучаць евангеллю Валадарства Божага (Лука 9:2,60). Паколькі будучае Валадарства будзе заснавана на Божых законах, яно прынясе мір і росквіт — а выкананне гэтых законаў у цяперашнім веку вядзе да сапраўднага міру (Псалом 119:165,172; Эфесянам 2:15).

І гэтая добрая навіна пра Валадарства была вядомая ў пісаннях Старога Запавету.

3. Ці было Валадарства Божае вядомае ў Старым Запавеце?

Першая і апошняя запісаныя пропаведзі Ісуса былі звязаны з абвяшчэннем евангелля Валадарства Божага (Марк 1:14-15; Дзеі 1:3).

Валадарства Божае — гэта тое, пра што юдэі часоў Ісуса павінны былі нешта ведаць, бо пра яго згадвалася ў іх пісаннях, якія мы цяпер называем Старым Запаветам.

Данііл вучыў пра Валадарства

Прарок Данііл пісаў:

> [40] І чацвёртае валадарства будзе моцным, як жалеза; бо жалеза разбівае і крышыць усё; і, як жалеза, што трушчыць, тое валадарства разаб'е і раструшчыць усе астатнія. [41] А што ты бачыў ногі і пальцы часткова з ганчарнай гліны, а часткова з жалеза, то валадарства будзе падзеленае; але моц жалеза будзе ў ім, як ты бачыў жалеза, змяшанае з глінай. [42] І як пальцы ног былі часткова з жалеза, а часткова з гліны, так і валадарства будзе часткова моцным, а часткова крохкім. [43] А што ты бачыў жалеза, змяшанае з глінай, то яны змяшаюцца праз чалавечае семя; але не прыстануць адно да аднаго, як жалеза не змешваецца з глінай. [44] І ў дні тых валадароў Бог нябесны ўстановіць валадарства, якое ніколі не будзе разбурана; і валадарства гэтае не будзе перададзена іншаму народу; яно разаб'е і знішчыць усе тыя валадарствы, а само будзе стаяць вечна. (Данііл 2:40-44)

> [18] Але святыя Усявышняга атрымаюць валадарства і будуць валодаць валадарствам вечна, на векі вякоў." (Данііл 7:18)

> [21] „Я бачыў, як той самы рог вёў вайну са святымі і перамагаў іх, [22] пакуль не прыйшоў Спрадвечны днямі і не быў вынесены прысуд на карысць святых Усявышняга, і не настаў час, каб святыя завалодалі валадарствам. (Данііл 7:21-22)

З Данііла мы даведваемся, што надыдзе час, калі Валадарства Божае знішчыць валадарствы гэтага свету і будзе трываць вечна. Мы таксама даведваемся, што святыя будуць мець сваю долю ў атрыманні гэтага валадарства.

Многія часткі прароцтваў Данііла адносяцца да нашага часу, да XXI стагоддзя.

Звярніце ўвагу на некалькі ўрыўкаў з Новага Запавету:

> [12] „А дзесяць рагоў, якія ты бачыў, — гэта дзесяць валадароў, якія яшчэ не атрымалі валадарства, але на адну гадзіну атрымаюць уладу як валадары разам са зверам. [13] Яны маюць адну думку і аддадуць сваю сілу і ўладу звяру. [14] Яны будуць ваяваць з Ягнём, і Ягня пераможа іх, бо Ён Госпад гаспадароў і Валадар валадароў; і тыя, хто з Ім, — пакліканыя, выбраныя і верныя.“ (Адкрыццё 17:12-14)

Такім чынам, і ў Старым, і ў Новым Запавеце мы бачым думку, што ў апошні час будзе зямное валадарства з дзесяці частак і што Бог знішчыць яго і ўстановіць Сваё Валадарства.

Ісая вучыў пра Валадарства

Бог натхніў Ісаю напісаць пра першую частку Валадарства Божага, тысячагадовае валадаранне, вядомае як тысячагоддзе, так:

> [1] І выйдзе парастак з кораня Есеевага, і галіна вырасце з каранёў яго. [2] І спачыне на Ім Дух Госпада, Дух мудрасці і разумення, Дух рады і сілы, Дух веданняў і страху Гасподняга.
>
> [3] І радасць Яго — у страху Гасподнім; і не паводле позірку вачэй Сваіх будзе судзіць, і не паводле слыху вушэй Сваіх будзе вырашаць; [4] але праведнасцю будзе судзіць бедных і справядлівасцю вырашаць
>
> справы пакорлівых зямлі; і паразіць зямлю жазлом вуснаў Сваіх, і духам вуснаў Сваіх заб’е бязбожнага. [5] І праведнасць будзе поясам сцёгнаў Яго, і вернасць — поясам паясніцы Яго.

[6] „І воўк будзе жыць разам з ягнём, і леапард будзе ляжаць з казлянём, і цяля, і малады леў, і адкормлены звер разам; і малое дзіця будзе весці іх. [7] Карова і мядзведзіца будуць пасвіцца; іх дзеці будуць ляжаць разам; і леў, як вол, будзе есці салому. [8] І немаўля будзе гуляць над нарою кобры, і адлучанае дзіця пакладзе руку сваю ў логава гадзюкі. [9] Не будуць рабіць зла і шкоды на ўсёй святой гары Маёй, бо зямля напоўніцца веданнем Госпада, як воды напаўняюць мора.

[10] „І ў той дзень корань Есееў стане як сцяг для народаў; да Яго звернуцца язычнікі, і месца спачыну Яго будзе слаўнае.“ (Ісая 11:1-10)

Прычына, чаму я назваў гэта першай часткай або першай фазай Валадарства Божага, у тым, што гэта час, калі яно будзе фізічным (да таго часу, як святы горад, Новы Ерусалім, сыдзе з неба, Адкрыццё 21) і будзе доўжыцца тысячу гадоў. Ісая пацвердзіў фізічны бок гэтай фазы, калі працягнуў:

[11] І будзе ў той дзень: Госпад зноў, другі раз, працягне руку Сваю, каб вярнуць астатак народа Свайго, які застаўся, з Асірыі і Егіпта, з Патроса і Куша, з Элама і Сеннаара, з Хамата і з астравоў мора.

[12] І падыме сцяг для народаў, і збярэ выгнанцаў Ізраіля, і рассеяных Юды збярэ з чатырох канцоў зямлі. [13] І адыдзе зайздрасць Яфрэма, і ворагі Юды будуць знішчаны; Яфрэм не будзе зайздросціць Юдзе, і Юда не будзе прыгнятаць Яфрэма. [14] Але яны наляцяць на плечы філістымлян на захадзе; разам будуць рабаваць сыноў Усходу; накладуць руку на Эдом і Мааў; і сыны Амона будуць падпарадкоўвацца ім. [15] І Госпад цалкам асушыць заліў Егіпецкага мора; і моцным ветрам Сваім узніме руку Сваю над рэкай, і разаб’е яе на сем патокаў, і дасць людзям пераходзіць у абутку. [16] І будзе шлях для астатку народа Яго, які застанецца з Асірыі, як быў для Ізраіля ў той дзень, калі ён выйшаў з зямлі Егіпецкай. (Ісая 11:11-16)

Ісая быў таксама натхнёны напісаць:

> [2] І будзе ў апошнія дні: гара дома Гасподняга будзе пастаўлена
> на вяршыні гор і ўзвысіцца над узгоркамі; і пацякуць да яе ўсе
> народы. [3] І пойдуць многія народы і скажуць: „Прыйдзіце,
> узыдзем на гару Гасподнюю, у дом Бога Якава; Ён навучыць нас
> шляхам Сваім, і мы будзем хадзіць сцежкамі Яго.“ **Бо з Сіёна
> выйдзе закон**, і слова Гасподняе — з Ерусаліма. [4] І будзе
> судзіць паміж народамі, і дакараць многія плямёны; і
> перакуюць мячы свае на аралы, і дзіды свае — на сярпы; **не
> падыме народ на народ мяча, і не будуць больш вучыцца
> ваяваць**. ... [11] Гардлівы позірк чалавека будзе прыніжаны, і
> пыха людзей схіліцца, і адзін Госпад узвысіцца ў той дзень.
> (Ісая 2:2-4,11)

Такім чынам, гэта будзе ўтапічны час міру на зямлі. У выніку гэта будзе вечна, з Ісусам, які валадарыць. На падставе розных пісанняў (Псалом 90:4; 92:1; Ісая 2:11; Асія 6:2) юдэйскі Талмуд вучыць, што гэта доўжыцца 1 000 гадоў (Вавілонскі Талмуд: трактат Сангедрын, аркуш 97a).

Ісая быў натхнёны напісаць таксама наступнае:

> [6] Бо дзіця нарадзілася нам, Сын дадзены нам; і ўлада будзе на
> плячах Яго. І назавуць імя Яго: Цудоўны, Дарадца, Бог моцны,
> Айцец вечнасці, Князь міру. [7] Памнажэнню ўлады Яго і міру не
> будзе канца на троне Давіда і ў валадарстве яго, каб
> уладкаваць яго і ўмацаваць судом і праўдай ад цяпер і навекі.
> Руплівасць Госпада Саваофа зробіць гэта. (Ісая 9:6-7)

Звярніце ўвагу, што Ісая сказаў: Ісус прыйдзе і ўстановіць валадарства з урадам. Хоць многія, хто вызнае Хрыста, цытуюць гэты ўрывак, асабліва ў снежні кожнага года, яны схільныя не заўважаць, што ён прарочыць больш, чым проста нараджэнне Ісуса. Біблія паказвае, што Валадарства Божае мае ўрад з законамі над падданымі і што Ісус будзе яго Валадаром. Ісая, Данііл і іншыя прарочылі пра гэта.

Божыя законы — гэта шлях любові (Мацвей 22:37-40; Ян 15:10), і Валадарства Божае будзе кіравацца на падставе гэтых законаў. Таму

Валадарства Божае, як бы на яго ні глядзелі многія ў свеце, будзе заснавана на любові.

Псалмы і іншае

Не толькі Данііла і Ісаю натхніў Бог пісаць пра будучае Валадарства Божае.

Езэкііль быў натхнёны напісаць, што тыя з усіх плямёнаў Ізраіля (не толькі юдэі), хто быў рассеяны падчас Вялікага Уціску, будуць сабраны разам у тысячагадовым валадарстве:

> 17 Таму скажы: „Так кажа Госпад Бог: „Я збяру вас з народаў і збяру вас з краін, у якія вы былі рассеяны, і дам вам зямлю Ізраіля.““ 18 І прыйдуць яны туды, і выдаляць адтуль усе яе агіднасці і ўсе яе мярзоты. 19 І дам ім адно сэрца, і новы дух укладу ў іх, і выму каменнае сэрца з цела іх, і дам ім сэрца з плоці, 20 каб яны хадзілі паводле Маіх пастаноў і захоўвалі Мае суды і выконвалі іх; і будуць яны Маім народам, а Я буду іх Богам. 21 А тым, чые сэрцы ідуць за жаданнем сваіх агіднасцяў і мярзот, Я аддам іх учынкі на іх уласныя галовы“, кажа Госпад Бог. (Езэкііль 11:17-21)

Нашчадкі плямёнаў Ізраіля больш не будуць рассеяны, а будуць выконваць Божыя пастановы і перастануць есці агіднае (Левіт 11; Другазаконне 14).

Звярніце ўвагу на наступнае ў Псалмах пра добрую навіну Валадарства Божага:

> 27 Успомняць і звернуцца да Госпада ўсе канцы зямлі, і паклоняцца перад Табою ўсе плямёны народаў. 28 Бо Гасподняе ёсць валадарства, і Ён валадарыць над народамі. (Псалмы 22:27-28)

> 6 Трон Твой, Божа, навекі вякоў; жазло праўды — жазло Валадарства Твайго. (Псалмы 45:6)

[1] О, спявайце Госпаду новую песню! Спявайце Госпаду, уся
зямля. [2] Спявайце Госпаду, дабраслаўляйце імя Яго; дзень у
дзень абвяшчайце добрую навіну пра збаўленне Яго. [3]
Абвяшчайце сярод народаў славу Яго, сярод усіх плямёнаў —
цуды Яго. (Псалмы 96:1-3; пар. таксама 1 Хронікі 16:23-24)

[10] Уславяць Цябе, Госпадзе, усе справы Твае, і святыя Твае
дабраславяць Цябе. [11] Будуць гаварыць пра славу Валадарства
Твайго і апавядаць пра магутнасць Тваю, [12] каб абвясціць
сынам чалавечым магутныя справы Яго і слаўную веліч
Валадарства Яго. [13] Валадарства Тваё — валадарства вечнае, і
панаванне Тваё ва ўсе пакаленні. (Псалом 145:10-13)

Розныя аўтары ў Старым Запавеце таксама пісалі пра розныя бакі Валадарства (напр. Езэкііль 20:33; Аўдзей 21; Міхей 4:7).

Такім чынам, калі Ісус пачаў навучаць евангеллю Валадарства Божага, Яго непасрэдныя слухачы былі неяк знаёмыя з асноўным паняццем.

4. Ці вучылі апосталы Евангеллю Валадарства?

Хоць многія паводзяць сябе так, быццам евангелле — гэта проста добрая навіна пра асобу Ісуса, у рэчаіснасці паслядоўнікі Ісуса навучалі евангеллю Валадарства Божага. Менавіта такую вестку прынёс Ісус.

Апостал Павел навучаў пра Валадарства Божае і пра Ісуса:

> [8] І ўвайшоў ён у сінагогу і смела гаварыў тры месяцы, разважаючы і пераконваючы пра тое, што датычыцца Валадарства Божага. (Дзеі 19:8)
>
> [25] І вось цяпер я ведаю, што ўсе вы, сярод каго я хадзіў, абвяшчаючы Валадарства Божае. (Дзеі 20:25)
>
> [23] І, прызначыўшы яму дзень, вельмі многія прыйшлі да яго ў гасцініцу; і ён з раніцы да вечара тлумачыў ім і ўрачыста сведчыў пра Валадарства Божае, пераконваючы іх пра Ісуса з Закона Майсеевага і Прарокаў. … [31] абвяшчаючы Валадарства Божае і навучаючы пра Госпада Ісуса Хрыста з поўнай смеласцю, і ніхто яму не перашкаджаў. (Дзеі 28:23,31)

Звярніце ўвагу, што Валадарства Божае — гэта не толькі пра Ісуса (хоць Ён і з'яўляецца яго галоўнай часткай), бо Павел навучаў пра Ісуса асобна ад таго, чаму навучаў пра Валадарства Божае.

Павел таксама называў яго евангеллем Божым, але гэта ўсё роўна было евангелле Валадарства Божага:

> [9] … мы абвяшчалі вам евангелле Божае … [12] каб вы хадзілі годна перад Богам, які кліча вас у Сваё Валадарства і славу. (1 Фесаланікійцам 2:9,12)

Павел таксама называў яго евангеллем Хрыстовым (Рымлянам 1:16). „Добрая вестка" Ісуса, вестка, якой Ён навучаў.

Улічыце, што гэта было не проста евангелле пра асобу Ісуса Хрыста і не толькі пра асабістае збаўленне. Павел сказаў, што евангелле Хрыстова ўключае паслухмянасць Ісусу, Яго вяртанне і Божы суд:

> [6] … Богу — аддаць уціскам тым, хто ўціскае вас, [7] а вам, уціскаемым, — супакой разам з намі, калі Госпад Ісус з’явіцца з неба са Сваімі магутнымі анёламі, [8] у палымяным агні здзяйсняючы помсту над тымі, хто не ведае Бога і не слухаецца евангелля Госпада нашага Ісуса Хрыста. [9] Яны панясуць пакаранне — вечную пагібель ад аблічча Госпада і ад славы магутнасці Яго, [10] калі Ён прыйдзе ў той Дзень, каб праславіцца ў святых Сваіх і быць прадметам захаплення ва ўсіх, хто паверыў, бо нашаму сведчанню сярод вас паверылі. (2 Фесаланікійцам 1:6-10)

Новы Запавет паказвае, што Валадарства — гэта тое, што мы атрымаем, а не тое, што мы цяпер цалкам маем:

> [28] мы атрымліваем валадарства, якое нельга пахіснуць. (Габрэям 12:28)

Мы можам разумець і чакаць з нецярпеннем, што станем часткай Валадарства Божага цяпер, але мы яшчэ не ўвайшлі ў яго цалкам.

Павел выразна пацвердзіў, што чалавек не ўваходзіць цалкам у Валадарства Божае як смяротная істота, бо гэта адбываецца пасля ўваскрасення:

> [50] Кажу вам, браты, што плоць і кроў не могуць успадкаваць Валадарства Божага; і тленнае не ўспадкоўвае нятленнага. [51] Вось, кажу вам таямніцу: не ўсе мы памрэм, але ўсе зменімся — [52] раптоўна, у імгненне вока, пры апошняй трубе. Бо затрубіць труба, і мёртвыя ўваскрэснуць нятленнымі, а мы зменімся (1 Карынфянам 15:50-52)

> [1] Дык вось, заклінаю цябе перад Богам і Госпадам Ісусам Хрыстом, які будзе судзіць жывых і мёртвых у Сваім з’яўленні і ў Сваім Валадарстве.
>
> (2 Цімафею 4:1)

Павел навучаў не толькі гэтаму, але і таму, што Ісус перадасць Валадарства Богу Айцу:

> [20] Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых і стаў першынцам з памерлых. [21] Бо як праз чалавека прыйшла смерць, так праз Чалавека прыйшло і ўваскрасенне мёртвых. [22] Бо як у Адаме ўсе паміраюць, так у Хрысце ўсе ажывуць. [23] Але кожны ў сваім парадку: Хрыстос — першынец, потым тыя, хто Хрыстовы, у Яго прышэсце. [24] А потым канец, калі Ён перадасць Валадарства Богу Айцу, калі скасуе ўсякае начальства і ўсякую ўладу і сілу. [25] Бо Яму належыць валадарыць, пакуль не пакладзе ўсіх ворагаў пад ногі Свае. (1 Карынфянам 15:20-25)

Павел таксама вучыў, што няправедныя (парушальнікі запаведзяў) не ўспадкуюць Валадарства Божага:

> [9] Ці не ведаеце, што няправедныя не ўспадкуюць Валадарства Божага? Не падманвайцеся. Ні распуснікі, ні ідалапаклоннікі, ні пералюбнікі, ні мужаложнікі, ні садаміты, [10] ні злодзеі, ні хцівыя, ні п’яніцы, ні зневажальнікі, ні рабаўнікі не ўспадкуюць Валадарства Божага. (1 Карынфянам 6:9-10)

> [19] Справы плоці відавочныя; гэта: пералюб, распуста, нечысціня, разбэшчанасць, [20] ідалапаклонства, чарадзейства, варожасць, сваркі, зайздрасць, выбухі гневу, самалюбныя памкненні, разлады, ерасі, [21] зайздрасці, забойствы, п’янства, гулянкі і падобнае; пра што папярэджваю вас, як і папярэджваў раней, што тыя, хто робіць такое, не ўспадкуюць Валадарства Божага. (Галатам 5:19-21)

> [5] Бо ведайце, што ніводзін распуснік, ці нячысты, ці хцівы, які ёсць ідалапаклоннік, не мае спадчыны ў Валадарстве Хрыста і Бога. (Эфесянам 5:5)

Бог мае свае нормы і патрабуе пакаяння ў граху, каб можна было ўвайсці ў Яго Валадарства. Паслухмянасць Богу неабходная, каб атрымаць Святога Духа, а таксама каб дасягнуць збаўлення:

> [29] …Пётр і апосталы … сказалі: „Мы павінны слухацца Бога больш, чым людзей. … [32] І мы сведкі гэтага, як і Святы Дух, якога Бог даў тым, хто слухаецца Яго.“ (Дзеі 5:29,32, AFV)

> [5] Хрыстос … [8] хоць і быў Сынам, аднак навучыўся паслухмянасці праз тое, што выцерпеў. [9] І, стаўшы дасканалым, зрабіўся крыніцай вечнага збаўлення для ўсіх, хто слухаецца Яго, (Габрэям 5:5,8-9)

Апостал Павел папярэджваў, што некаторыя будуць вучыць не таму, што евангелле Ісуса — гэта адказ, а таму, што прымальны і іншы шлях:

> [3] Ласка вам і мір ад Бога Айца і Госпада нашага Ісуса Хрыста, [4] які аддаў Сябе за грахі нашы, каб вызваліць нас ад цяперашняга злога веку, паводле волі Бога і Айца нашага, [5] якому слава на векі вякоў. Амін. [6] Дзіўлюся, што вы так хутка адварочваецеся ад Таго, хто паклікаў вас ласкаю Хрыстовай, да іншага евангелля, [7] якое не ёсць іншае; але ёсць некаторыя, што бянтэжаць вас і хочуць перакруціць евангелле Хрыстова. [8] Але калі б нават мы ці анёл з неба сталі абвяшчаць вам іншае евангелле, чым тое, што мы вам абвясцілі, — няхай будзе праклятым. [9] Як мы казалі раней, так і цяпер зноў кажу: калі хто абвяшчае вам іншае евангелле, чым тое, што вы прынялі, — няхай будзе праклятым. (Галатам 1:3-9)

> [3] Але баюся, каб, як змей хітрасцю сваёю падмануў Еву, так і вашы думкі не сапсаваліся, адхіліўшыся ад прастаты ў Хрысце. [4] Бо калі той, хто прыходзіць, абвяшчае іншага Ісуса, якога мы не абвяшчалі, або калі вы атрымліваеце іншы дух, якога не атрымлівалі, або іншае евангелле, якога не прымалі, — вы вельмі добра гэта церпіце! (2 Карынфянам 11:3-4)

Якім жа было тое „іншае“ і „другое“, а насамрэч фальшывае евангелле?

Фальшывае евангелле мае розныя бакі.

У цэлым фальшывае евангелле — гэта вера ў тое, што насамрэч не трэба слухацца Бога і сапраўды імкнуцца жыць паводле Яго шляху, сцвярджаючы пры гэтым, што ведаеш Яго (пар. Мацвей 7:21-23). Яно, як правіла, эгаістычна арыентаванае.

Змей звёў Еву, каб яна паверыла фальшываму евангеллю амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3), — і з таго часу людзі вераць, што ведаюць лепш за Бога і павінны самі вырашаць, што добра, а што дрэнна. Так, пасля прыходу Ісуса Яго імя часта звязвалі з рознымі фальшывымі евангеллямі — і гэта працягвалася і будзе працягвацца да часу апошняга Антыхрыста.

У часы апостала Паўла фальшывае евангелле было па сутнасці гнастычна-містычнай сумессю праўды і памылкі. Гнастыкі ў асноўным лічылі, што для дасягнення духоўнага разумення, у тым ліку збаўлення, патрэбнае адмысловае веданне. Гнастыкі былі схільныя лічыць, што тое, што робіць плоць, не мае асаблівага значэння, і выступалі супраць паслухмянасці Богу ў такіх пытаннях, як субота сёмага дня. Адным з такіх фальшывых лідараў быў Сімон Волхв, якога дакараў/папярэджваў апостал Пётр (Дзеі 8:18-21).

Але гэта нялёгка

Новы Запавет паказвае, што Філіп навучаў пра Валадарства Божае:

> [5] Тады Філіп прыйшоў у горад Самарыю і абвяшчаў ім Хрыста. … [12] яны паверылі Філіпу, які абвяшчаў пра тое, што датычыцца Валадарства Божага … (Дзеі 8:5,12)

І ўсё ж Ісус, Павел і вучні навучалі, што ўвайсці ў Валадарства Божае нялёгка:

> [24] І калі Ісус убачыў, што той вельмі засмуціўся, Ён сказаў: „Як цяжка тым, хто мае багацці, увайсці ў Валадарства Божае! [25] Бо лягчэй вярблюду прайсці праз ігольнае вушка, чым багатаму ўвайсці ў Валадарства Божае.“
>
> [26] І тыя, хто чуў гэта, сказалі: „Хто ж тады можа быць збаўлены?“
>
> [27] Але Ён сказаў: „Немагчымае для людзей магчымае для Бога.“ (Лука 18:24-27)
>
> [22] „Праз многія ўціскі належыць нам увайсці ў Валадарства Божае.“ (Дзеі 14:22)

> [3] Мы павінны заўсёды дзякаваць Богу за вас, браты, як і належыць, бо вера ваша ўзрастае вельмі і любоў кожнага з вас адзін да аднаго памнажаецца, [4] так што мы самі хвалімся вамі ў Божых цэрквах за вашу цярплівасць і веру ва ўсіх ганеннях і ўціскаў, якія вы церпіце, [5] што ёсць яўным доказам справядлівага суду Божага, каб вы былі прызнаны годнымі Валадарства Божага, за якое і церпіце; [6] бо справядліва перад Богам — аддаць уціскам тым, хто ўціскае вас, [7] а вам, уціскаемым, — супакой разам з намі, калі Госпад Ісус з'явіцца з неба са Сваімі магутнымі анёламі, (2 Фесаланікійцам 1:3-7)

З-за цяжкасцяў гэтага часу толькі некаторыя цяпер пакліканыя і выбраныя ў гэтым веку, каб быць часткай яго (Мацвей 22:1-14; Ян 6:44; Габрэям 6:4-6). Іншыя будуць пакліканыя пазней, бо Біблія паказвае, што тыя, „хто памыляўся духам, прыйдуць да разумення, і тыя, хто наракаў, навучацца вучэнню" (Ісая 29:24).

Апостал Пётр вучыў, што Валадарства вечнае і што евангеллю Божаму трэба старанна слухацца, інакш будзе суд:

> [10] Таму, браты, яшчэ больш старайцеся рабіць цвёрдым ваша пакліканне і выбранне, бо, робячы гэта, вы ніколі не спатыкняцеся; [11] бо так шчодра адкрыецца вам уваход у вечнае Валадарства Госпада нашага і Збаўцы Ісуса Хрыста. (2 Пятра 1:10-11)

> [17] Бо настаў час пачацца суду з дома Божага; і калі спачатку з нас, то які будзе канец тым, хто не слухаецца евангелля Божага? (1 Пятра 4:17)

Апошнія кнігі Бібліі і Валадарства

Біблія вучыць, што „Бог ёсць любоў" (1 Яна 4:8,16) і што Ісус ёсць Бог (Ян 1:1,14) — у Валадарстве Божым будзе Валадар, які ёсць любоў і чые законы падтрымліваюць любоў, а не нянавісць (пар. Адкрыццё 22:14-15).

Біблія таксама паказвае, што Бог пашле анёла, які абвесціць вечнае евангелле Валадарства Божага (Адкрыццё 14:6-7), а потым другога анёла, каб паказаць, што, нягледзячы на сваю ўяўную веліч, Вавілон падае (Адкрыццё 14:8-9). Гэтыя весткі будуць звышнатуральнымі пацвярджэннямі евангелля, якое свет ужо атрымае на сведчанне, і, відаць, стануць адным з фактараў для „вялікага мноства“, якое прыйдзе да Бога напрыканцы (Адкрыццё 7:9-14). У адрозненне ад апошняй вавілонскай сілы, якая ўзнікне і ўпадзе (пар. Адкрыццё 18:1-18), апошняя фаза Валадарства Божага трывае вечна:

> [15] І затрубіў сёмы анёл: і пачуліся моцныя галасы на небе, якія казалі: „Валадарствы гэтага свету сталі Валадарствамі Госпада нашага і Хрыста Яго, і Ён будзе валадарыць на векі вякоў!“ (Адкрыццё 11:15)

Ісус будзе валадарыць у Валадарстве! І Біблія адкрывае два Яго тытулы:

> [16] І на вопратцы і на сцягне Сваім Ён мае напісанае імя: ВАЛАДАР ВАЛАДАРОЎ І ГОСПАД ГАСПАДАРОЎ. (Адкрыццё 19:16)

Але ці адзін Ісус будзе валадарыць? Звярніце ўвагу на гэты ўрывак:

> [4] І ўбачыў я троны і тых, хто сеў на іх, і дадзена ім было судзіць. Потым я ўбачыў душы тых, каго абезгаловілі за іх сведчанне пра Ісуса і за слова Божае, хто не пакланяўся зверу ці яго вобразу і не прыняў яго кляйма на свае ілбы ці на свае рукі. І яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў . . . [6] Шчаслівы і святы той, хто мае ўдзел у першым уваскрасенні. Над імі другая смерць не мае ўлады, але яны будуць святарамі Бога і Хрыста і будуць валадарыць з Ім тысячу гадоў. (Адкрыццё 20:4,6)

Сапраўдныя хрысціяне ўваскрэснуць, каб валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў! Валадарства будзе трываць вечна (Адкрыццё 11:15), але валадараннe з першымі ўваскрэслымі святымі, згаданае ў Адкрыцці 20:6, было толькі на тысячу гадоў. Таму раней я назваў гэта першай

фазай Валадарства — фізічнай, тысячагадовай фазай, у адрозненне ад апошняй, больш духоўнай фазы.

У кнізе Адкрыцця пералічана некалькі падзей, якія адбываюцца паміж тысячагадовай фазай і апошняй фазай Валадарства Божага:

> [7] Калі ж скончацца тысяча гадоў, сатана будзе вызвалены з сваёй турмы [8] і выйдзе падманваць народы, што на чатырох кутах зямлі, Гога і Магога, каб сабраць іх на вайну; лік іх — як пясок марскі. … [11] І ўбачыў я вялікі белы трон і Таго, хто сядзеў на ім, ад аблічча якога ўцяклі зямля і неба. І не знайшлося ім месца. [12] І ўбачыў я мёртвых, малых і вялікіх, што стаялі перад Богам, і кнігі былі раскрытыя. І другая кніга была раскрытая — кніга жыцця. І судзіліся мёртвыя паводле спраў сваіх, паводле напісанага ў кнігах. [13] І аддало мора мёртвых, што былі ў ім, і смерць і пекла аддалі мёртвых, што былі ў іх. І судзіліся яны, кожны паводле спраў сваіх. [14] І смерць і пекла былі ўкінуты ў вогненнае возера. Гэта другая смерць. [15] І кожны, хто не быў знойдзены запісаным у кнізе жыцця, быў укінуты ў вогненнае возера. (Адкрыццё 20:7-8, 11-15)

Кніга Адкрыцця паказвае, што будзе больш позняя фаза Валадарства, якая надыдзе пасля тысячагадовага валадарання і пасля другой смерці тых, хто назаўсёды адкідае пакаянне і Божыя шляхі:

> [1] І ўбачыў я новае неба і новую зямлю, бо першае неба і першая зямля мінулі. І мора ўжо не было. [2] І я, Ян, убачыў святы горад, Новы Ерусалім, які сыходзіў з неба ад Бога, падрыхтаваны, як нявеста, упрыгожаная для мужа свайго. [3] І пачуў я моцны голас з неба, які казаў: „Вось, скінія Божая з людзьмі, і Ён будзе жыць з імі, і яны будуць Яго народам. Сам Бог будзе з імі і будзе іх Богам. [4] І выцера Бог кожную слязу з вачэй іх; і смерці ўжо не будзе, ні смутку, ні плачу. Не будзе ўжо болю, бо ранейшае мінула.“ (Адкрыццё 21:1-4)

> [1] І паказаў ён мне чыстую раку вады жыцця, светлую, як крышталь, што выцякала з трона Бога і Ягняці. [2] Пасярод вуліцы яе і па абодва бакі ракі было дрэва жыцця, якое давала

> дванаццаць пладоў, кожнае дрэва прыносіла плод свой кожны месяц. І лісце дрэва — на аздараўленне народаў. [3] І нічога праклятага ўжо не будзе, але трон Бога і Ягняці будзе ў ім, і слугі Яго будуць служыць Яму. [4] І будуць бачыць аблічча Яго, і імя Яго будзе на ілбах іх. [5] І ночы там не будзе: не спатрэбіцца ім ні светач, ні святло сонца, бо Госпад Бог асвятляе іх. І будуць валадарыць на векі вякоў. (Адкрыццё 22:1-5)

Звярніце ўвагу, што гэтае валадаранне, якое ідзе пасля тысячы гадоў, уключае слуг Божых і трывае вечна. Святы Горад, падрыхтаваны на небе, пакіне неба і сыдзе на зямлю. Гэта пачатак апошняй фазы Валадарства Божага. Час, калі БОЛЬШ НЕ БУДЗЕ НІ БОЛЮ, НІ ПАКУТ!

Пакорлівыя ўспадкуюць зямлю (Мацвей 5:5) і ўсё (Адкрыццё 21:7). Зямля, разам са Святым Горадам, які будзе на ёй, стане лепшай, бо будуць увасоблены Божыя шляхі. Зразумейце, што:

> [7] Памнажэнню ўлады Яго і міру не будзе канца, (Ісая 9:7)

Відавочна, што пасля пачатку апошняй фазы Валадарства Божага будзе рост, бо ўсе будуць падпарадкоўвацца Божаму ўраду.

Гэта будзе найслаўнейшы час:

> [9] Але, як напісана: „Не бачыла таго вока, і вуха не чула, і на сэрца чалавеку не прыходзіла тое, што прыгатаваў Бог тым, хто любіць Яго.“ [10] А нам Бог адкрыў гэта Духам Сваім. (1 Карынфянам 2:9-10)

Гэта час любові, радасці і вечнай уцехі. Гэта будзе цудоўны час! Валадарства Божае зробіць вечнасць неверагодна лепшай. Хіба вы не хочаце мець у ім сваю долю?

5. Крыніцы па-за Новым Запаветам вучылі пра Валадарства Божае

Ці лічылі раннія вызнаўцы Хрыста, што яны павінны абвяшчаць евангелле літаральнага Валадарства Божага?

Так.

Некалькі гадоў таму, у лекцыі прафесара Барта Эрмана з Універсітэта Паўночнай Караліны, ён неаднаразова і слушна падкрэсліваў, што, у адрозненне ад большасці тых, хто сёння вызнае хрысціянства, Ісус і Яго раннія паслядоўнікі абвяшчалі Валадарства Божае. Хоць агульнае разуменне хрысціянства д-рам Эрманам моцна адрозніваецца ад разумення Continuing Church of God, мы пагадзіліся б, што евангелле Валадарства — гэта тое, што абвяшчаў сам Ісус і ў што верылі Яго паслядоўнікі. Мы таксама пагадзіліся б, што многія з тых, хто сёння называе сябе хрысціянамі, гэтага не разумеюць.

Найстарэйшы захаваны пасланавазапаветны твор і пропаведзь

Валадарства Божае было значнай часткай таго, што называюць „найстарэйшай цалкам захаванай хрысціянскай пропаведдзю“ (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Гэтая Старажытная хрысціянская пропаведзь змяшчае наступныя выказванні пра Валадарства:

> 5:5 Больш за тое, вы ведаеце, браты, што наша знаходжанне ў свеце плоці нязначнае і мінулае, але абяцанне Хрыста вялікае і цудоўнае: спачын у будучым Валадарстве і жыццё вечнае.

Прыведзенае вышэй выказванне паказвае, што Валадарства не цяпер, але прыйдзе і будзе вечным. Больш за тое, гэтая старажытная пропаведзь сцвярджае:

> 6:9 І калі нават такія праведныя людзі, як гэтыя, не могуць сваімі праведнымі ўчынкамі выратаваць сваіх дзяцей, якую ўпэўненасць маем мы ўвайсці ў Валадарства Божае, калі не

> захаваем сваё хрышчэнне чыстым і неапаганеным? Або хто будзе нашым заступнікам, калі не будзе знойдзена ў нас святых і праведных спраў? [9:6] Таму будзем любіць адзін аднаго, каб усе мы маглі ўвайсці ў Валадарства Божае. [11:7] Таму, калі мы ведаем, што правільна ў вачах Божых, мы ўвойдзем у Яго Валадарства і атрымаем абяцанні, якіх „вуха не чула, вока не бачыла і на сэрца чалавеку не прыходзіла“.
>
> [12:1] Дык будзем чакаць гадзіна за гадзінай Валадарства Божага ў любові і праведнасці, бо не ведаем дня з’яўлення Божага. [12:6] Ён кажа: прыйдзе Валадарства Айца Майго.

Прыведзеныя вышэй выказванні паказваюць, што патрэбна любоў праз правільнае жыццё, што мы яшчэ не ўвайшлі ў Валадарства Божае і што яно надыходзіць пасля дня з’яўлення Божага — гэта значыць пасля таго, як Ісус вернецца зноў. Гэта Валадарства Айца, і Валадарства — гэта не толькі Ісус.

Цікава, што найстарэйшая, відавочна хрысціянская пропаведзь, якой Бог дазволіў захавацца, вучыць пра тое самае Валадарства Божае, пра якое вучыць Новы Запавет і пра якое цяпер вучыць Continuing Church of God (магчыма, яна паходзіць з сапраўднай Царквы Божай, але маё абмежаванае веданне грэчаскай мовы абмяжоўвае маю здольнасць рабіць больш цвёрдую заяву).

Царкоўныя лідары другога стагоддзя і евангелле Валадарства

Варта адзначыць, што ў пачатку II стагоддзя Папій, слухач Яна і сябар Палікарпа, якога рымскія католікі лічаць святым, вучыў пра тысячагадовае валадарства. Еўсевій запісаў, што Папій вучыў:

> ... будзе тысячагоддзе пасля ўваскрасення з мёртвых, калі асабістае валадараннe Хрыста будзе ўстаноўлена на гэтай зямлі. (Fragments of Papias, VI. Глядзіце таксама Eusebius, Church History, Book 3, XXXIX, 12)

Папій вучыў, што гэта будзе час вялікага дастатку:

> Падобным чынам [Ён сказаў], што адно зерне пшаніцы дасць дзесяць
>
> тысяч каласоў, і кожны колас будзе мець дзесяць тысяч зерняў, і кожнае зерне дасць дзесяць фунтаў чыстай, светлай, тонкай мукі; і што яблыкі, насенне і трава будуць радзіць у падобных прапорцыях; і што ўсе жывёлы, харчуючыся тады толькі тым, што родзіць зямля, стануць мірнымі і згоднымі і будуць у поўным падпарадкаванні чалавеку.“ [Пра гэта пісьмова сведчыць Папій, старажытны чалавек, які быў слухачом Яна і сябрам Палікарпа, у чацвёртай са сваіх кніг; бо ім было напісана пяць кніг...] (Fragments of Papias, IV)

Пасланне да Карынфянаў, напісанае пасля Новага Запавету сцвярджае:

> 42:1-3 Апосталы атрымалі для нас Евангелле ад Госпада Ісуса Хрыста; Ісус Хрыстос быў пасланы ад Бога. Такім чынам, Хрыстос — ад Бога, а апосталы — ад Хрыста. Абодва, значыць, прыйшлі з волі Божай у вызначаным парадку. Атрымаўшы, такім чынам, даручэнне і будучы цалкам упэўненымі праз уваскрасенне Госпада нашага Ісуса Хрыста і ўмацаванымі ў слове Божым з поўнай упэўненасцю Святога Духа, яны выйшлі з радаснай весткай, што прыйдзе Валадарства Божае.

Палікарп Смірнскі быў раннім хрысціянскім лідарам, а таксама вучнем Яна, апошняга з першапачатковых апосталаў, які памёр. Палікарп каля 120-135 гг. н.э. вучыў:

> Шчаслівыя бедныя і тыя, каго пераследуюць за праведнасць, бо іх ёсць Валадарства Божае. (Polycarp. Letter to the Philippians, Chapter II. From Ante-Nicene Fathers, Volume 1 as edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1885)
>
> Ведаючы, што „Бог не дазваляе з Сябе кпіць“, мы павінны хадзіць годна Яго запаведзі і славы ...Бо добра, каб яны былі адсечаны ад пажаданняў, што ў свеце, бо „ўсякае пажаданне ваюе супраць духу“; і „ні распуснікі, ні знежаныя, ні

мужаложнікі не ўспадкуюць Валадарства Божага“, ні тыя, хто робіць рэчы неадпаведныя і непрыстойныя. (тамсама, Chapter V)

Дык будзем служыць Яму са страхам і з усёй пашанай, як Ён Сам загадаў нам і як апосталы, што абвяшчалі нам Евангелле, і прарокі, што загадзя прадказвалі прыход Госпада. (тамсама, Chapter VI)

Як і іншыя ў Новым Запавеце, Палікарп вучыў, што праведныя, а не парушальнікі запаведзяў, успадкуюць Валадарства Божае.

Сцвярджалася таксама, што Палікарп вучыў наступнаму:

І ў наступную суботу ён сказаў: „Паслухайце маё настаўленне, любімыя дзеці Божыя. Я заклінаў вас, калі прысутнічалі біскупы, і цяпер зноў заклікаю вас усіх хадзіць прыстойна і годна шляхам Гасподнім...Чувайце і зноў: будзьце гатовыя, няхай не абцяжарваюцца сэрцы вашы; новая запаведзь пра любоў адзін да аднаго, Яго прышэсце, раптоўна яўнае, як хуткая маланка, вялікі суд агнём, вечнае жыццё, Яго несмяротнае Валадарства. І ўсё, чаму навучае Бог, вы ведаеце, калі даследуеце натхнёныя Пісанні; выразайце гэта пяром Святога Духа ў сэрцах вашых, каб запаведзі заставаліся ў вас незгладжальнымі.“ (Life of Polycarp, Chapter 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Мелітон Сардыйскі, які быў лідарам Царквы Божай, каля 170 г. н.э., вучыў:

Бо сапраўды закон увайшоў у евангелле — старое ў новае, і абодва выйшлі разам з Сіёна і Ерусаліма; і запаведзь увайшла ў ласку, і прообраз — у завершанае, і ягня — у Сына, і авечка — у чалавека, і чалавек — у Бога ...

Але евангелле стала тлумачэннем закона і яго

выкананнем, а царква стала скарбніцай праўды...

> Гэта Той, хто вызваліў нас з рабства ў свабоду, з цемры ў святло, са смерці ў жыццё, з тыраніі ў вечнае Валадарства. (Melito. Homily On the Passover. Verses 7,40, 68. Translation from Kerux: The Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Такім чынам, Валадарства Божае лічылася нечым вечным, а не проста тагачаснай хрысціянскай ці рымска-каталіцкай Царквой, і ўключала Божы закон.

Іншы твор сярэдзіны — канца другога стагоддзя заклікае людзей глядзець на Валадарства:

> Таму няхай ніхто з вас больш не крывадушнічае і не глядзіць назад, але ахвотна набліжаецца да Евангелля Валадарства Божага. (Roman Clement. Recognitions, Book X, Chapter XLV. Excerpted from Ante-Nicene Fathers, Volume 8. Edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1886)

Больш за тое, хоць гэта, відаць, было напісана не кімсьці з сапраўднай царквы, твор сярэдзіны другога стагоддзя пад назвай The Shepherd of Hermas у перакладзе Roberts & Donaldson ужывае выраз „Валадарства Божае“ чатырнаццаць разоў.

Сапраўдныя хрысціяне, і нават многія з тых, хто проста вызнаваў Хрыста, у другім стагоддзі нешта ведалі пра Валадарства Божае.

Нават рымска-каталіцкі і ўсходне-праваслаўны святы Ірыней разумеў, што пасля ўваскрасення хрысціяне ўвойдуць у Валадарства Божае. Звярніце ўвагу, што ён напісаў каля 180 г. н.э.:

> Бо такі стан тых, хто паверыў, паколькі ў іх пастаянна знаходзіцца Святы Дух, дадзены Ім у хрышчэнні і захаваны тым, хто прыняў яго, калі ён ходзіць у праўдзе, святасці, праведнасці і цярплівым трыванні. Бо гэтая душа мае ўваскрасенне ў тых, хто верыць: цела зноў прымае душу і разам з ёю, сілаю Святога Духа, узнімаецца і ўваходзіць у Валадарства Божае. (Irenaeus, St., Bishop of Lyon. Translated from the Armenian by Armitage Robinson. The Demonstration of the

> Apostolic Preaching, Chapter 42. Wells, Somerset, Oct. 1879. As published in SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Феафіл Антыяхійскі вучыў:

> Я толькі згадваю Яго дабрыню; калі я называю Яго Валадарствам, я толькі згадваю Яго славу … Бо калі б Ён зрабіў яго несмяротным ад пачатку, Ён зрабіў бы яго богам. … Такім чынам, Ён зрабіў яго ні несмяротным, ні смяротным, але, як мы сказалі вышэй, здольным да абодвух; так што, калі б ён схіліўся да таго, што вядзе да несмяротнасці, захоўваючы запаведзь Божую, ён атрымаў бы ад Яго ў нагароду несмяротнасць і стаў бы богам. (Theophilus, To Autolycus, 1:3, 2:27)

Рымска-каталіцкі святы Іпаліт у пачатку трэцяга стагоддзя пісаў:

> І ты атрымаеш Валадарства нябеснае, ты, які, пакуль жыў у гэтым жыцці, ведаў Нябеснага Валадара. І ты будзеш таварышам Боства і сунаследнікам Хрыста, ужо не рабом пажаданняў і страсцей і ніколі больш не зняможаны хваробай. Бо ты стаў богам: усе пакуты, якія ты перанёс, будучы чалавекам, Ён даў табе, бо ты быў са смяротнага складу, але ўсё, што адпавядае Богу даць, гэта Бог абяцаў даць табе, бо ты быў абожаны і народжаны для несмяротнасці. (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book X, Chapter 30)

Мэта для людзей — быць абожанымі (як сапраўдныя дзеці Божыя, пар. Псалом 82:6) у будучым Валадарстве Божым.

Будучае Валадарства Божае было вучэннем першапачатковай каталіцкай (усеагульнай) царквы (глядзіце таксама нашу бясплатную электронную кнігу, даступную на ccog.org, пад назвай Beliefs of the Original Catholic Church: Could a remnant group have continuing apostolic succession?).

Праблемы ў другім і трэцім стагоддзях

Нягледзячы на шырокае прыняцце Валадарства, у другім стагоддзі паўстаў антызаконны лідар-адступнік па імені Марцыён. Марцыён вучыў супраць закона Божага, суботы і літаральнага Валадарства Божага. Хоць яго асудзілі Палікарп і іншыя, ён даволі доўга падтрымліваў сувязь з Рымскай Царквой і, здаецца, меў вялікі ўплыў на рымскую царкву.

У другім і трэцім стагоддзях у Александрыі (Егіпет) умацоўваліся алегарысты. Многія алегарысты выступалі супраць вучэння пра літаральнае Валадарства Божае. Звярніце ўвагу на паведамленне пра некаторых з тых алегарыстаў:

> Дыянісій нарадзіўся ў шляхетнай і багатай язычніцкай сям'і ў Александрыі і атрымаў адукацыю ў іх філасофіі. Ён пакінуў язычніцкія школы, каб стаць вучнем Арыгена, якога пасля змяніў на чале катэхетычнай школы Александрыі…
>
> Клімент, Арыген і гнастычная школа псавалі вучэнні святых слоў сваімі фантазійнымі і алегарычнымі тлумачэннямі…яны атрымалі для сябе назву „алегарысты". Непат публічна змагаўся з алегарыстамі і сцвярджаў, што будзе валадараннe Хрыста на зямлі…
>
> Дыянісій спрачаўся з паслядоўнікамі Непата, і, паводле яго слоў… „такі стан рэчаў, які цяпер існуе ў Валадарстве Божым". Гэта першая згадка пра Валадарства Божае, якое існуе ў цяперашнім стане цэркваў…
>
> Непат выкрыў іх памылку, паказаўшы, што Валадарства нябеснае не алегарычнае, а гэта літаральнае будучае Валадарства нашага Госпада ва ўваскрасенні да вечнага жыцця...
>
> Такім чынам, ідэя пра Валадарства, што прыйшло ў цяперашнім стане рэчаў, была задумана і народжана ў гнастычнай школе алегарыстаў у Егіпце, у 200-250 гг. н.э., за цэлае стагоддзе да таго, як біскупаў імперыі сталі лічыць тымі, хто займае трон…

> Клімент задумаў ідэю Валадарства Божага як стан сапраўднага разумовага пазнання Бога. Арыген выклаў яго як духоўны сэнс, схаваны ў простай літары Пісанняў. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Published by Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Такім чынам, у той час як біскуп Непат вучыў евангеллю Валадарства Божага, алегарысты спрабавалі стварыць фальшывае, менш літаральнае разуменне яго. Біскуп Апалінарый Іерапальскі таксама прыкладна ў той жа час спрабаваў змагацца з памылкамі алегарыстаў. Тыя, хто сапраўды быў у Царкве Божай, адстойвалі праўду пра літаральнае Валадарства Божае на працягу ўсёй гісторыі.

Герберт У. Армстранг вучыў евангеллю Валадарства і не толькі

У XX стагоддзі нябожчык Герберт У. Армстранг, першы лідар сучаснай філадэльфійскай эры Царквы Божай (Адкрыццё 3:7-13), пісаў:

> Паколькі яны адкінулі евангелле Хрыстова …, свет мусіў паставіць на яго месца нешта іншае. Ім давялося прыдумаць падробку! Так мы чулі, як пра Валадарства Божае гавораць проста як пра прыгожую банальнасць — прыемнае пачуццё ў чалавечых сэрцах, — зводзячы яго да эфемернага, нерэальнага НІЧОГА! Іншыя памылкова сцвярджалі, што „ЦАРКВА“ — гэта Валадарства … Прарок Данііл, які жыў за 600 гадоў да Хрыста, ведаў, што Валадарства Божае — гэта сапраўднае валадарства, урад, які кіруе рэальнымі ЛЮДЗЬМІ на зямлі …
>
> Вось … Божае тлумачэнне таго, ШТО ЁСЦЬ ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ: „І ў дні тых валадароў...“ — тут гаворка пра дзесяць пальцаў, часткова з жалеза і часткова з крохкай гліны. Гэта, звязваючы прароцтва з Данііламі 7 і Адкрыццём 13 і 17, датычыцца новых ЗЛУЧАНЫХ ШТАТАЎ ЕЎРОПЫ, якія цяпер фарміруюцца … на вашых вачах! Адкрыццё 17:12 ясна паказвае дэталь: гэта будзе саюз ДЗЕСЯЦІ ВАЛАДАРОЎ АБО

ВАЛАДАРСТВАЎ, якія (Адкр. 17:8) уваскрэсяць старую РЫМСКУЮ ІМПЕРЫЮ …

Калі Хрыстос прыйдзе, Ён прыйдзе як ВАЛАДАР валадароў, кіруючы ўсёй зямлёй (Адкр. 19:11-16); і ЯГО ВАЛАДАРСТВА — ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ, — сказаў Данііл, ПАГЛЫНЕ ўсе гэтыя зямныя валадарствы. Адкрыццё 11:15 кажа гэта такімі словамі: „Валадарствы гэтага свету сталі ВАЛАДАРСТВАМІ ГОСПАДА НАШАГА І ХРЫСТА ЯГО: і Ён будзе валадарыць на векі вякоў“! Гэта і ёсць ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ. Гэта КАНЕЦ цяперашніх урадаў — так, нават Злучаных Штатаў і брытанскіх народаў. Тады яны стануць валадарствамі — УРАДАМІ — Госпада ІСУСА ХРЫСТА, які тады будзе ВАЛАДАРОМ валадароў над усёй зямлёй. Гэта робіць цалкам ЯСНЫМ той факт, што ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ — гэта літаральны ЎРАД. Як Халдзейская імперыя была ВАЛАДАРСТВАМ, як Рымская імперыя была ВАЛАДАРСТВАМ, так і ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ — гэта ўрад. Яно павінна перахапіць УРАД НАРОДАЎ свету. Ісус Хрыстос НАРАДЗІЎСЯ, каб быць ВАЛАДАРОМ — КІРАЎНІКОМ! …

Той самы Ісус Хрыстос, які больш за 1 900 гадоў таму хадзіў па пагорках і далінах Святой Зямлі і па вуліцах Ерусаліма, прыйдзе зноў. Ён сказаў, што прыйдзе зноў. Пасля таго як Ён быў укрыжаваны, Бог уваскрасіў Яго з мёртвых праз тры дні і тры ночы (Мац. 12:40; Дзеі 2:32; 1 Кар. 15:3-4). Ён узышоў да Трона Божага. Штаб-кватэры Ўрада Сусвету (Дзеі 1:9-11; Габр. 1:3; 8:1; 10:12; Адкр. 3:21).

Ён — той „шляхетны чалавек“ з прыпавесці, які пайшоў да Трона Божага — у „далёкую краіну“, — каб быць каранаваным як Валадар валадароў над усімі народамі, а потым вярнуцца на зямлю (Лука 19:12-27).

І зноў, Ён на небе да „часоў аднаўлення ўсяго“ (Дзеі 3:19-21). Аднаўленне азначае вяртанне да ранейшага стану. У гэтым выпадку — аднаўленне Божага ўрада на зямлі і, такім чынам, аднаўленне сусветнага міру і ўтапічных умоў.

Цяперашні сусветны непакой, войны і сваркі, што нарастаюць, дасягнуць кульмінацыі ў сусветнай бядзе, настолькі вялікай, што, калі Бог не ўмяшаецца, ніводная чалавечая плоць не была б выратавана жывой (Мац. 24:22). У самай кульмінацыі, калі затрымка прывяла б да знішчэння ўсяго жыцця на гэтай планеце, Ісус Хрыстос вернецца. На гэты раз Ён прыходзіць як боскі Бог. Ён прыходзіць ва ўсёй сіле і славе Творцы, які кіруе Сусветам. (Мац. 24:30; 25:31.) Ён прыходзіць як „Валадар валадароў і Госпад гаспадароў“ (Адкр. 19:16), каб устанавіць сусветны звышурад і кіраваць усімі народамі „жазлом жалезным“ (Адкр. 19:15; 12:5) …

Хрыстос непажаданы?

Але ці ўскліча чалавецтва ад радасці і ці сустрэне Яго ў шалёным захапленні і энтузіязме — ці зробяць гэта нават цэрквы традыцыйнага хрысціянства?

Не зробяць! Яны паверуць — бо фальшывыя служыцелі сатаны (2 Кар. 11:13-15) падманулі іх, — што Ён Антыхрыст. Цэрквы і народы разгневаюцца на Яго прыход (Адкр. 11:15 разам з 11:18), а ваенныя сілы сапраўды паспрабуюць змагацца з Ім, каб знішчыць Яго (Адкр. 17:14)!

Народы будуць уцягнутыя ў вырашальную бітву будучай Трэцяй сусветнай вайны, з лініяй фронту ў Ерусаліме (Зах. 14:1-2), і тады Хрыстос вернецца. У звышнатуральнай сіле Ён будзе „ваяваць супраць тых народаў“, якія ваююць супраць Яго (верш 3). Ён цалкам разаб’е іх (Адкр. 17:14)! „І стануць ногі Яго ў той дзень на гары Аліўнай“, зусім недалёка на ўсход ад Ерусаліма (Зах. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Біблія абвяшчае, што Ісус вернецца і Ён пераможа; аднак многія будуць змагацца супраць Яго пры Яго вяртанні (Адкрыццё 19:19). Многія будуць сцвярджаць (на аснове няправільнага разумення біблейскага прароцтва, але часткова праз фальшывых прарокаў і містыкаў), што Ісус, які вяртаецца, — гэта апошні Антыхрыст!

Наступнае таксама належыць Герберту Армстрангу:

> Сапраўдная рэлігія — Божая праўда, узмоцненая любоўю Божай, дадзенай Святым Духам...НЕВЫМОЎНАЯ РАДАСЦЬ пазнання Бога і Ісуса Хрыста — пазнання ПРАЎДЫ — і цеплыня боскай ЛЮБОВІ Божай! ...
>
> Вучэнні сапраўднай Царквы Божай — гэта проста вучэнні пра „жыццё кожным словам“ Святой Бібліі ...
>
> Людзі адвернуцца ад шляху „браць“ да шляху „даваць“ — Божага шляху любові.
>
> НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ цяпер ахопіць зямлю! (тамсама)

НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ — гэта Валадарства Божае. Абвяшчэнне таго, што гэтая новая цывілізацыя прыйдзе і будзе заснавана на любові, — важная частка таго, чым з’яўляецца сапраўднае евангелле Валадарства, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі. Менавіта гэта мы ў Continuing Church of God прапаведуем.

Герберт Армстранг зразумеў, што Ісус вучыў: чалавечае грамадства, нават калі яму здаецца, што яно хоча слухацца, адкінула „шлях давання“ ў жыцці, шлях любові. Здаецца, амаль ніхто належным чынам не разумее значэння таго, чаму вучыў Ісус.

Збаўленне праз Ісуса — частка Евангелля

Некаторыя, хто дачытаў да гэтага месца, напэўна, задаюцца пытаннем пра ролю смерці Ісуса ў збаўленні. Так, Яго смерць — частка евангелля, пра якое пісалі і Новы Запавет, і Герберт У. Армстранг.

Новы Запавет паказвае, што евангелле ўключае збаўленне праз Ісуса:

> [16] Бо я не саромеюся евангелля Хрыстовага, бо яно ёсць сіла Божая для збаўлення кожнаму, хто верыць, спярша юдэю, а таксама і грэку (Рымлянам 1:16).
>
> [4] Дык вось, тыя, што рассеяліся, хадзілі і абвяшчалі слова. [5] Тады Філіп прыйшоў у горад Самарыю і абвяшчаў ім Хрыста. …

[12] Але калі яны паверылі Філіпу, які абвяшчаў пра тое, што датычыцца Валадарства Божага і імя Ісуса Хрыста, дык хрысціліся і мужчыны, і жанчыны. … [25] Такім чынам, засведчыўшы і абвясціўшы слова Гасподняе, яны вярнуліся ў Ерусалім, абвяшчаючы евангелле ў многіх самарыйскіх вёсках. [26] І анёл Гасподні сказаў Філіпу … [40] А Філіп апынуўся ў Азоце. І, праходзячы, абвяшчаў ва ўсіх гарадах, пакуль не прыйшоў у Кесарыю. (Дзеі 8:4,5,12,25,26,40)

[18] ён абвяшчаў ім Ісуса і ўваскрасенне. (Дзеі 17:18)

[30] І Павел жыў цэлыя два гады ў сваім наёмным доме і прымаў усіх, хто прыходзіў да яго, [31] **абвяшчаючы Валадарства Божае і навучаючы пра Госпада Ісуса Хрыста** з поўнай смеласцю, і ніхто яму не перашкаджаў. (Дзеі 28:30-31)

Звярніце ўвагу, што абвяшчэнне ўключала і Ісуса, І Валадарства. На жаль, належнае разуменне евангелля Валадарства Божага звычайна адсутнічае ў вучэннях грэка-рымскіх цэркваў.

На самай справе, каб дапамагчы нам стаць часткай таго Валадарства, Бог так палюбіў людзей, што паслаў Ісуса памерці за нас (Ян 3:16-17), і таксама збаўляе нас Сваёй ласкай (Эфесянам 2:8). І гэта частка добрай навіны (Дзеі 20:24).

Евангелле Валадарства — гэта тое, што патрэбна свету, але ...

Праца дзеля міру (Мацвей 5:9) і добрыя справы — вартыя мэты (пар. Галатам 6:10). Аднак многія сусветныя лідары, у тым ліку рэлігійныя, вераць, што менавіта міжнароднае чалавечае супрацоўніцтва прынясе мір і росквіт, а не Валадарства Божае. І хоць у іх будуць пэўныя часовыя поспехі, яны не толькі не дасягнуць мэты — некаторыя з іх чалавечых намаганняў у выніку давядуць планету Зямля да стану, калі жыццё стала б немагчымым, калі б Ісус не вярнуўся ўстанавіць Сваё Валадарства (Мацвей 24:21-22). Спробы людзей выправіць зямлю без Бога — гэта марнае і фальшывае евангелле (Псалом 127:1).

Многія ў свеце спрабуюць скласці паўрэлігійны вавілонскі міжнародны план, каб устанавіць новы сусветны парадак у XXI стагоддзі. Гэта тое, што Continuing Church of God выкрывае з моманту свайго заснавання і плануе выкрываць надалей. З таго часу, як сатана звёў Еву паверыць у версію свайго евангелля амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3), многія людзі вераць, што ведаюць лепш за Бога, што зробіць іх і свет лепшымі.

Паводле Біблii, каб устанавіць „вавілонскі“ (Адкрыццё 17 і 18) сусветны парадак, спатрэбіцца спалучэнне ваеннага лідара ў Еўропе (названага Валадаром Поўначы, а таксама Зверам з Адкрыцця 13:1-10) разам з рэлігійным лідарам (названым фальшывым прарокам, а таксама АПОШНІМ Антыхрыстам і двурогім Зверам з Адкрыцця 13:11-17) з горада сямі ўзгоркаў (Адкрыццё 17:9,18). Хоць чалавецтву патрэбна вяртанне Хрыста і ўстанаўленне Яго Валадарства, многія ў свеце не звернуць увагі на гэтую вестку ў XXI стагоддзі — яны будуць працягваць верыць у розныя версіі фальшывага евангелля сатаны. Але свет атрымае сведчанне.

Успомніце, што Ісус вучыў:

> [14] І будзе абвешчана гэтае евангелле Валадарства па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам; і тады прыйдзе канец. (Мацвей 24:14)

Звярніце ўвагу, што евангелле Валадарства дасягне свету на сведчанне, і тады прыйдзе канец. Гэты „канец“ — пачатак „вялікага ўціску“.

На гэта ёсць некалькі прычын.

Адна з іх у тым, што Бог хоча, каб свет пачуў сапраўднае евангелле да пачатку Вялікага Ўціску (пра пачатак якога сказана ў Мацвея 24:21). Такім чынам, вестка евангелля — гэта сведчанне і папярэджанне (пар. Езэкііль 3; Амос 3:7). Яна прывядзе да большай колькасці навяртанняў язычнікаў (Рымлянам 11:25) і неязычнікаў (Рымлянам 9:27) да вяртання Ісуса.

Другая прычына ў тым, што сутнасць весткі будзе супярэчыць поглядам сілы Звера, Валадара Поўначы, які ўзнімаецца, разам з

Фальшывым прарокам, апошнім Антыхрыстам. Гэтыя двое ў асноўным будуць абяцаць мір праз чалавечыя намаганні і рэлігійны кампраміс, але гэта прывядзе да канца (Мацвей 24:14-22) і разбурэння (пар. 1 Фесаланікійцам 5:3).

Хоць Біблія кажа змагацца за першапачатковую сапраўдную веру (Юды 3), што слова Божае ёсць праўда (Ян 17:17) і што сапраўдныя хрысціяне павінны быць аддзеленымі ад тых, хто ідзе на кампраміс з язычніцтвам (2 Карынфянам 6:14-17), многія будуць сцвярджаць, што іх „евангелле“ (добрая навіна) уключае кампраміс, каб маглі існаваць мір і адзінства. На жаль, сапраўднае евангелле Валадарства Божага будзе лічыцца фальшывым евангеллем многімі з тых, хто прасоўвае экуменічны і міжрэлігійны парадак дня Звера і Фальшывага прарока (апошняга Антыхрыста).

З-за знакаў і ілжывых цудаў, звязаных з імі (2 Фесаланікійцам 2:9), большасць у свеце абярэ веру ў хлусню (2 Фесаланікійцам 2:9-12) замест весткі евангелля. З-за непрымальных асуджэнняў тысячагадовага Валадарства Божага з боку рымскіх католікаў, усходніх праваслаўных, лютэран і іншых, многія памылкова будуць сцвярджаць, што вестка тысячагадовага евангелля Валадарства Божага — гэта фальшывае евангелле, звязанае са Зверам і Антыхрыстам.

Да пачатку Вялікага Ўціску верныя філадэльфійскія хрысціяне (Адкрыццё 3:7-13) будуць дасягаць свету (Мацвей 24:14), абвяшчаючы тысячагадовае евангелле Валадарства і расказваючы свету, што задумалі пэўныя свецкія лідары (у тым ліку Звер і Фальшывы прарок).

Яны будуць падтрымліваць абвяшчэнне свету весткі, што Звер, сіла Валадара Поўначы, разам з Фальшывым прарокам, апошнім Антыхрыстам, у выніку знішчыць (разам з некаторымі сваімі саюзнікамі) ЗША і англамоўныя народы Злучанага Каралеўства, Канады, Аўстраліі і Новай Зеландыі (Данііл 11:24,39), і што неўзабаве пасля гэтага яны знішчаць арабска-ісламскую канфедэрацыю (Данііл 11:40-43), будуць дзейнічаць як прылады дэманаў (Адкрыццё 16:13-14) і ў выніку будуць змагацца з Ісусам Хрыстом пры Яго вяртанні (Адкрыццё 16:14; 19:19-20). Верныя філадэльфійцы (Адкрыццё 3:7-13)

будуць абвяшчаць, што тысячагадовае Валадарства Божае прыйдзе неўзабаве.

Гэта, верагодна, выкліча шырокае асвятленне ў CMI і паспрыяе выкананню Мацвея 24:14. Мы ў Continuing Church of God рыхтуем літаратуру (на многіх мовах), дапаўняем вэб-сайты і робім іншыя крокі, каб падрыхтавацца да „кароткай справы“ (пар. Рымлянам 9:28), якая дапаможе прывесці да Божага рашэння, што Мацвей 24:14 у дастатковай меры выкананы як сведчанне, каб прыйшоў канец.

Сусветным лідарам, якія абвяшчаюць „фальшывае евангелле“ (верагодна, нейкі „новы“ тып вышэйшага лідара Еўропы разам са скампраметаваным пантыфікам, які будзе сцвярджаць нейкую форму каталіцызму), гэтае абвяшчэнне не спадабаецца — яны не захочуць, каб свет даведаўся, што яны насамрэч зробяць (і, магчыма, спачатку і самі гэтаму не паверацьь, пар. Ісая 10:5-7). Яны і/або іх прыхільнікі, верагодна, будуць таксама памылкова вучыць, што верныя філадэльфійскія хрысціяне прапагандуюць экстрэмісцкае вучэнне (міленарызм) пра будучага антыхрыста. Любыя асуджэнні, якія яны і/або іх паслядоўнікі выкажуць у адрас верных філадэльфійцаў і Continuing Church of God, выклічуць ганенні (Даніil 11:29-35; Адкрыццё 12:13-15). Гэта таксама прывядзе да канца — да пачатку Вялікага Ўціску (Мацвей 24:21; Даніil 11:39; пар. Мацвей 24:14-15; Даніil 11:31), а таксама да 3,5-гадовага часу абароны для верных філадэльфійскіх хрысціян (Адкрыццё 3:10; 12:14-16).

Звер і Фальшывы прарок будуць спрабаваць сілу, эканамічны шантаж, знакі, ілжывыя цуды, забойствы і іншы ціск (Адкрыццё 13:10-17;16:14; Даніil 7:25; 2 Фесаланікійцам 2:9-10), каб мець кантроль. Хрысціяне будуць пытацца:

> [10] „Дакуль, Уладару святы і праўдзівы, не будзеш судзіць і помсціць за нашу кроў тым, хто жыве на зямлі?“ (Адкрыццё 6:10)

На працягу вякоў Божы народ задаваўся пытаннем: „Колькі яшчэ да вяртання Ісуса?“

Хоць мы не ведаем ні дня, ні гадзіны, мы чакаем вяртання Ісуса (і ўстанаўлення тысячагадовага Валадарства Божага) у XXI стагоддзі на падставе многіх пісанняў (напр. Мацвей 24:4-34; Псалом 90:4; Асія 6:2; Лука 21:7-36; Габрэям 1:1-2; 4:4,11; 2 Пятра 3:3-8; 1 Фесаланікійцам 5:4), некаторыя часткі якіх мы цяпер бачым выкананымі.

Калі Ісус не ўмяшаецца, чалавецтва знішчыць усё жыццё:

> [21] Бо тады будзе вялікі ўціск, якога не было ад пачатку свету дагэтуль і не будзе. [22] І калі б не скараціліся тыя дні, не выратавалася б ніводная плоць; але дзеля выбраных тыя дні скароцяцца. (Мацвей 24:21-22)

> [29] І адразу пасля ўціску тых дзён сонца зацьміцца, і месяц не дасць свайго святла; і зоркі ўпадуць з неба, і сілы нябесныя пахіснуцца. [30] Тады з'явіцца на небе знак Сына Чалавечага; і тады заплачуць усе плямёны зямныя і ўбачаць Сына Чалавечага, які ідзе на аблоках нябесных з сілай і славай вялікай. [31] І пашле Ён анёлаў Сваіх з гучным трубным гласам, і збяруць выбраных Яго ад чатырох вятроў, ад аднаго краю неба да другога. (Мацвей 24:29-31)

Валадарства Божае — гэта тое, што патрэбна свету.

Паслы Валадарства

Якая ваша роля ў Валадарстве?

Прама цяпер, калі вы сапраўдны хрысціянін, вы павінны быць паслом Ісуса і Валадарства Божага. Звярніце ўвагу, што пісаў апостал Павел:

> [20] Дык вось, мы — паслы ад імя Хрыста, быццам Бог просіць праз нас: молім вас ад імя Хрыста, прымірыцеся з Богам. (2 Карынфянам 5:20)

> [14] Дык стойце, апаясаўшы сцёгны свае праўдаю і апрануўшы браню праведнасці, [15] і абуўшы ногі ў гатоўнасць дзеля евангелля міру; [16] а найперш вазьміце шчыт веры, якім зможаце пагасіць усе распаленыя стрэлы злога. [17] І вазьміце

шлем збаўлення і меч Духа, які ёсць слова Божае; [18] усякаю малітваю і просьбаю маліцеся ва ўсякі час у Духу, і дзеля гэтага чувайце з усёй настойлівасцю і просьбаю за ўсіх святых — [19] і за мяне, каб мне было дадзена слова, каб я адкрытымі вуснамі смела абвяшчаў таямніцу евангелля, [20] дзеля якога я пасол у кайданах; каб я смела гаварыў пра яго, як мне належыць гаварыць. (Эфесянам 6:14-20)

Што такое пасол? Merriam-Webster дае наступнае вызначэнне:

> 1: афіцыйны прадстаўнік; асабліва: дыпламатычны агент вышэйшага рангу, акрэдытаваны пры замежным урадзе ці манарху ў якасці пастаяннага прадстаўніка свайго ўрада ці манарха або прызначаны для спецыяльнага і часта часовага дыпламатычнага даручэння
>
> 2 а: упаўнаважаны прадстаўнік або пасланец

Калі вы сапраўдны хрысціянін, вы афіцыйны пасланец Хрыста! Звярніце ўвагу, што пісаў апостал Пётр:

> [9] Але вы — род выбраны, царскае святарства, народ святы, людзі, узятыя ва ўласнасць, каб абвяшчаць дасканаласці Таго, хто паклікаў вас з цемры ў Свой цудоўны свет; [10] вы, што калісьці не былі народам, а цяпер народ Божы; вы, што не атрымалі міласэрнасці, а цяпер атрымалі міласэрнасць. (1 Пятра 2:9-10)

Як хрысціяне, мы павінны быць часткай святога народа.

Які народ цяпер святы?

Ну, вядома ж, ніводнае з валадарстваў гэтага свету — але ў выніку яны стануць часткай Валадарства Хрыстова (Адкрыццё 11:15). Гэта Божы народ, Яго Валадарства святое.

Як паслы, мы звычайна не ўдзельнічаем непасрэдна ў палітыцы народаў гэтага свету. Але мы павінны жыць Божым ладам жыцця цяпер (глядзіце таксама бясплатную электронную кнігу, даступную на

www.ccog.org пад назвай: *Christians: Ambassadors for the Kingdom of God, Biblical instructions on living as a Christian*). Жывучы Божым ладам жыцця цяпер, мы лепш разумеем, чаму Божыя шляхі найлепшыя, каб у Яго Валадарстве мы маглі быць валадарамі і святарамі і валадарыць з Хрыстом на зямлі:

> [5] Таму, хто палюбіў нас і абмыў нас ад грахоў нашых крывёю Сваёю, [6] і зрабіў нас валадарамі і святарамі Богу і Айцу Свайму, — Яму слава і ўлада на векі вякоў. Амін. (Адкрыццё 1:5-6)

> [10] І зрабіў нас валадарамі і святарамі Богу нашаму; і мы будзем валадарыць на зямлі. (Адкрыццё 5:10)

Адным з будучых бакоў таго, каб стаць валадарамі і святарамі, будзе навучанне тых, хто тады будзе смяротным, хадзіць Божымі шляхамі:

> [19] Бо народ будзе жыць на Сіёне, у Ерусаліме; ты больш не будзеш плакаць. Ён шчодра памілуе цябе на голас енку твайго; калі пачуе яго, адкажа табе. [20] І хоць Госпад дасць табе хлеб бяды і ваду ўціску, настаўнікі твае больш не будуць схаваны ў куце, але вочы твае будуць бачыць настаўнікаў тваіх. [21] І вушы твае будуць чуць слова за табою, якое кажа: „Вось шлях, ідзіце ім“, калі вы збочваеце направа ці калі збочваеце налева. (Ісая 30:19-21)

Хоць гэта прароцтва пра тысячагадовае валадарства, у цяперашнім веку хрысціяне павінны быць гатовыя навучаць:

> [12] … да гэтага часу вам належала б быць настаўнікамі, (Габрэям 5:12)

> [15] Але Госпада Бога святіце ў сэрцах вашых; і будзьце заўсёды гатовыя даць адказ кожнаму, хто пытаецца ў вас пра прычыну вашай надзеі, з лагоднасцю і страхам: (1 Пятра 3:15, KJV)

Біблія паказвае, што многія з больш верных хрысціян якраз перад пачаткам Вялікага Ўціску будуць настаўляць многіх:

> [33] І разумныя з народа настаўляць многіх (Данііл 11:33;)

Таму навучанне і ўзрастанне ў ласцы і пазнанні (2 Пятра 3:18) — гэта тое, што мы павінны рабіць цяпер. Ісус сказаў: „будзеце Мне сведкамі ў Ерусаліме і ва ўсёй Юдэі і Самарыі і аж да краю зямлі“ (Дзеі 1:8). Частка вашай ролі ў Валадарстве Божым — быць здольным навучаць.

А для больш верных, філадэльфійскіх хрысціян (Адкрыццё 3:7-13), гэта таксама будзе ўключаць падтрымку важнага евангельскага сведчання да пачатку тысячагадовага Валадарства Божага (пар. Мацвей 24:14).

Пасля таго як Валадарства Божае будзе ўстаноўлена, Божы народ будзе выкарыстаны, каб дапамагчы аднавіць пашкоджаную планету:

> [12] І тыя, што з цябе, забудуюць старажытныя руіны; ты падымеш падмуркі многіх пакаленняў; і назавуць цябе Аднаўляльнікам разбурэнняў, Аднаўляльнікам шляхоў для жыцця. (Ісая 58:12)

Такім чынам, Божы народ, які ў гэтым веку жыў Божым шляхам, зробіць так, што людзям будзе лягчэй жыць у гарадах (і не толькі) у гэты час аднаўлення падчас тысячагоддзя.

Свет сапраўды стане лепшым месцам. Мы павінны быць пасламі Хрыста цяпер, каб таксама служыць у Яго Валадарстве.

Сапраўдная вестка Евангелля пераўтварае

Ісус сказаў: „Калі вы застаняцеся ў слове Маім, вы сапраўды Мае вучні. 32 І спазнаеце праўду, і праўда зробіць вас вольнымі“ (Ян 8:31-32). Пазнанне праўды пра евангелле Валадарства Божага вызваляе нас ад пасткі фальшывых надзей гэтага свету. Мы можам смела падтрымліваць план, які працуе, — Божы план! Сатана падмануў увесь свет (Адкрыццё 12:9), і Валадарства Божае — гэта сапраўднае рашэнне. Мы павінны стаяць за праўду і абараняць яе (пар. Ян 18:37).

Вестка евангелля — гэта больш, чым асабістае збаўленне. Добрая навіна пра Валадарства Божае павінна пераўтвараць чалавека ў гэтым веку:

> [2] І не прыстасоўвайцеся да гэтага свету, але пераўтварайцеся абнаўленнем розуму вашага, каб вы пазналі, што ёсць воля Божая — добрая, прыемная і дасканалая. (Рымлянам 12:2)

Сапраўдныя хрысціяне пераўтвораны, каб служыць Богу і іншым:

> [22] Слугі, слухайцеся ва ўсім гаспадароў сваіх па плоці, не на паказ, як тыя, што дагаджаюць людзям, але ў шчырасці сэрца, баючыся Бога. [23] І што б вы ні рабілі, рабіце ад душы, як для Госпада, а не для людзей, [24] ведаючы, што ад Госпада атрымаеце ўзнагароду — спадчыну; бо вы служыце Госпаду Хрысту. (Каласянам 3:22-24)

> [28] Таму, атрымліваючы валадарства, якое нельга пахіснуць, будзем мець ласку, праз якую будзем служыць Богу заўгодна, з пашанай і богабаязнасцю. (Габрэям 12:28)

Сапраўдныя хрысціяне жывуць інакш, чым свет. Мы прымаем Божыя нормы вышэй за сусветныя ў тым, што правільна, а што не. Праведны верай жыць будзе (Габрэям 10:38), бо трэба вера, каб жыць Божым шляхам у гэтым веку. Хрысціян лічылі настолькі непадобнымі да свету, у якім яны жылі, што іх лад жыцця ў Новым Запавеце называлі „Шлях“ (Дзеі 9:2; 19:9; 24:14,22). Свет жыве эгаістычна, падманутым пад уплывам сатаны, у тым, што названа „шляхам Каіна“ (Юды 11).

Евангелле Валадарства Божага — гэта вестка праведнасці, радасці і міру (Рымлянам 14:17). Прарочае слова, належным чынам зразуметае, суцяшае (пар. 1 Карынфянам 14:3; 1 Фесаланікійцам 4:18), асабліва калі мы бачым, як свет рушыцца (пар. Лука 21:8-36). Сапраўдны хрысціянскі лад жыцця вядзе да духоўнага дастатку і фізічных дабраславенняў (Марк 10:29-30). Гэта часткова тлумачыць, чаму тыя, хто ім жыве, разумеюць, што свету патрэбна Валадарства Божае. Хрысціяне — паслы Валадарства Божага.

Мы, хрысціяне, ускладаем надзею на духоўнае, а не на фізічнае, хоць і жывём у фізічным свеце (Рымлянам 8:5-8). У нас ёсць „надзея евангелля“ (Каласянам 1:23). Гэта тое, што разумелі раннія хрысціяне і

чаго па-сапраўднаму не спасцігаюць многія з тых, хто сёння вызнае Ісуса.

6. Грэка-рымскія цэрквы вучаць, што Валадарства важнае, але...

Грэка-рымскія цэрквы лічаць, што вучаць пра розныя бакі Валадарства Божага, але ім цяжка сапраўды зразумець, што яно такое. Напрыклад, The Catholic Encyclopedia вучыць пра Валадарства наступнае:

> Хрыстова … На кожным этапе Яго навучання прыход гэтага валадарства, яго розныя бакі, яго дакладны сэнс, спосаб яго дасягнення складаюць аснову Яго прамоў, настолькі, што Яго прамова названа „евангеллем валадарства“...яны пачалі гаварыць пра Царкву як пра „Валадарства Божае“; пар. Кал. I, 13; 1 Фес. ii, 12; Адкр. I, 6, 9; v, 10 і г.д. ...гэта азначае Царкву як тую Боскую ўстанову … (Pope H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, Volume VIII. 1910)

Хоць прыведзенае вышэй спасылаецца на „Кал. I, 13; 1 Фес. ii, 12; Адкр. I, 6, 9; v, 10“, калі вы паглядзіце іх, вы ўбачыце, што ні адзін з гэтых вершаў не кажа нічога пра тое, што **Царква** ёсць Валадарства Божае. Яны вучаць, што вернікі будуць часткай Валадарства Божага або што гэта Валадарства Ісуса. Біблія папярэджвае, што многія зменяць евангелле або звернуцца да іншага, няправільнага (Галатам 1:3-9). На жаль, розныя людзі так і зрабілі.

Ісус вучыў: „Я — шлях, і праўда, і жыццё. Ніхто не прыходзіць да Айца, як толькі праз Мяне“ (Ян 14:6). Пётр вучыў: „І няма ні ў кім іншым збаўлення, бо няма іншага імя пад небам, дадзенага людзям, якім належала б нам збавіцца“ (Дзеі 4:12). Пётр казаў юдэям, што ўсе павінны мець веру, каб пакаяцца і прыняць Ісуса дзеля збаўлення (Дзеі 2:38).

У процілегласць гэтаму нябожчык Папа Францішак вучыў, што атэісты, без Ісуса, могуць быць збаўленыя добрымі справамі! Ён таксама вучыць, што юдэі могуць быць збаўленыя, не прымаючы Ісуса! Акрамя таго, ён і некаторыя грэка-рымляне, здаецца, лічаць, што небіблейская версія „Марыі“ — ключ да евангелля, а таксама ключ да экуменічнага і міжрэлігійнага адзінства. На жаль, яны і іншыя не разумеюць ні

значэння Ісуса, НІ сапраўднага Евангелля Валадарства Божага. Многія прасоўваюць фальшывыя евангеллі.

Многія хочуць хадзіць бачаннем і мець веру ў свет. Новы Запавет вучыць, што хрысціяне павінны глядзець угору:

> [2] Пра тое, што ўгары, думайце, а не пра зямное. (Каласянам 3:2)

> [7] Бо мы ходзім вераю, а не бачаннем. (2 Карынфянам 5:7)

Аднак Папа Пій XI па сутнасці вучыў хадзіць паводле свайго бачання сваёй царквы:

> ... Каталіцкая Царква ... ёсць валадарства Хрыста на зямлі. (энцыкліка Пія Quas Primas).

Сайт CatholicBible101 сцвярджае: „Валадарства Божае было ўстаноўлена на зямлі Ісусам Хрыстом у 33 годзе н.э. у форме Яго Царквы, узначаленай Пятром...Каталіцкай Царквы.“ Аднак тысячагадовае Валадарства Божае не тут, і гэта не Рымская Царква. Калі яно прыйдзе, яно будзе на зямлі. Хоць сапраўдная Царква Божая мае „ключы Валадарства“ (Мацвей 16:19), тыя, хто сцвярджае, што царква — гэта Валадарства Божае, „узялі ключ разумення“ (Лука 11:52).

Рымская Царква настолькі рашуча вучыць супраць зямнога тысячагадовага Валадарства Божага, якое хутка надыдзе, што гэта, па сутнасці, адзінае „вучэнне Антыхрыста“, пералічанае ў афіцыйным Катэхізісе Каталіцкай Царквы:

> **676** Падман Антыхрыста ўжо пачынае набываць форму ў свеце кожны раз, калі выказваецца прэтэнзія здзейсніць у гісторыі тую месіянскую надзею, якую можна здзейсніць толькі па-за гісторыяй праз эсхаталагічны суд. Царква адхіліла нават зменены формы гэтай фальсіфікацыі будучага валадарства пад назвай міленарызму … (Catechism of the Catholic Church. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

На жаль, тыя, хто пагаджаецца з гэтай пазіцыяй, будуць мець сур'ёзныя праблемы з абвяшчэннем Евангелля Валадарства Божага напрыканцы. Некаторыя зробяць жахлівыя крокі супраць тых, хто яго абвяшчае (Данііл 7:25; 11:30-36). Але, магчыма, вы падумаеце: хіба не ўсе, хто вызнае Ісуса Госпадам, будуць у Валадарстве? Не, не ўсе. Звярніце ўвагу, што сказаў Ісус:

> [21] „Не кожны, хто кажа Мне: „Госпадзе, Госпадзе", увойдзе ў Валадарства нябеснае, а той, хто выконвае волю Айца Майго, які на нябёсах. [22] Многія скажуць Мне ў той дзень: „Госпадзе, Госпадзе, ці не ў Тваё імя мы прарочылі? І ці не ў Тваё імя выганялі дэманаў? І ці не ў Тваё імя рабілі многія цуды?" [23] І тады аб'яўлю ім: „Я ніколі не ведаў вас; адыдзіце ад Мяне вы, што чыніце беззаконне!" (Мацвей 7:21-23)

Апостал Павел адзначыў, што „таямніца беззаконня" „ўжо ў дзеянні" (2 Фесаланікійцам 2:7) у яго час. Гэтае беззаконне таксама звязана з тым, супраць чаго Біблія папярэджвае ў апошнія часы і што названа „Таямніца, Вавілон вялікі" (Адкрыццё 17:3-5).

„Таямніца беззаконня" звязана з тымі, хто вызнае хрысціянства, але лічыць, што не трэба імкнуцца выконваць Божы закон Дзесяці запаведзяў і г.д., і/або што да яго ёсць столькі прымальных выключэнняў, і/або што ёсць прымальныя формы пакаяння за парушэнне Божага закона; таму, хоць яны і думаюць, што маюць нейкую форму Божага закона, яны не трымаюцца той формы хрысціянства, якую Ісус ці Яго апосталы прызналі б законнай.

Многія, хто называе сябе хрысціянамі, падобныя да фарысеяў, якія парушалі Божыя запаведзі, але сцвярджалі, што іх традыцыі робяць гэта прымальным, — Ісус асудзіў такі падыход (Мацвей 15:3-9)! Ісая таксама папярэджваў, што людзі, якія называюць сябе Божымі, будуць бунтаваць супраць Яго закона (Ісая 30:9). На жаль, гэты беззаконны бунт мы бачым і сёння.

Іншая „таямніца", здаецца, у тым, што Рымская Царква, відаць, лічыць, што яе ваяўнічыя экуменічныя і міжрэлігійныя праграмы прывядуць да міру і небіблейскай версіі Валадарства Божага на зямлі. Пісанне

папярэджвае супраць будучага экуменічнага адзінства і вучыць, што на некалькі гадоў яно будзе паспяховым (заўвага: паказана New Jerusalem Bible, пераклад, ухвалены рымскімі католікамі):

> [4] І пакланіліся дракону, бо ён даў зверу сваю ўладу; і пакланіліся зверу, кажучы: „Хто падобны да звера? Хто можа ваяваць з ім?“ [5] І дадзена было зверу гаварыць пыхлівае і блюзнерскае і дзейнічаць сорак два месяцы; [6] і ён вымавіў блюзнерствы супраць Бога, супраць імя Яго, супраць Яго нябеснай Скініі і супраць усіх, хто там знаходзіць прытулак. [7] І дазволена было яму ваяваць са святымі і перамагчы іх; і дадзена была яму ўлада над кожным родам, народам, мовай і нацыяй; [8] і паклоняцца яму ўсе людзі свету, гэта значыць кожны, чыё імя не запісана ад стварэння свету ў кнізе жыцця ахвяраванага Ягняці. [9] Хто мае вушы, няхай слухае: [10] Хто ў палон — той у палон; хто ад мяча памрэ — той ад мяча. Таму святыя павінны мець цярпенне і веру. (Адкрыццё 13:4-10, NJB)

Біблія папярэджвае супраць вавілонскага адзінства апошняга часу:

> [1] І прыйшоў адзін з сямі анёлаў, што мелі сем чаш, і загаварыў са мной, кажучы: „Хадзі сюды, і я пакажу табе кару вялікай распусніцы, што сядзіць на троне каля вялікіх вод, [2] з якою распусцілі сябе цары зямныя і віном яе распусты ўпіліся ўсе жыхары свету.“ [3] І перанёс ён мяне ў духу ў пустыню, і там я ўбачыў жанчыну, што сядзела на пунсовым звяры, які меў сем галоў і дзесяць рагоў і быў увесь спісаны блюзнерскімі імёнамі. [4] Жанчына была апранута ў пурпур і пунсовае і зіхацела золатам, каштоўнымі камянямі і жамчужынамі, і трымала залатую чашу, поўную агіднай нечысці свайго распусту; [5] **на ілбе яе было напісана імя, таямнічае імя: „Вавілон вялікі, маці ўсіх распусніц і ўсёй брыдоты на зямлі**.“ [6] І ўбачыў я, што яна п’яная — п’яная крывёю святых і крывёю мучанікаў Ісусавых; і калі я ўбачыў яе, я вельмі здзівіўся. (Адкрыццё 17:1-6, NJB)

> [9] „Тут патрэбны розум. **Сем галоў — гэта сем узгоркаў**, на якіх сядзіць жанчына . . . [18] Жанчына, якую ты бачыў, — гэта **вялікі**

горад, які мае ўладу над усімі валадарамі зямлі.“ (Адкрыццё 17:9,18, NJB)

[1] Пасля гэтага я ўбачыў другога анёла, які сыходзіў з неба і меў вялікую ўладу; зямля асвяцілася ад славы яго. [2] На ўсю моц голасу ён закрычаў: „Упаў Вавілон, упаў **Вавілон вялікі** і стаў жыллём д’яблаў і прытулкам усякага нячыстага духа і ўсякай брыдкай, агіднай птушкі. [3] Бо ўсе народы напіліся віна яе распусты; і цары зямныя распусцілі сябе з ёю, і купцы зямныя разбагацелі ад яе раскошы.“ [4] І пачуў я другі голас з неба, які казаў: „**Выйдзіце з яе, народзе Мой, каб не саўдзельнічаць вам у грахах яе і не панесці такіх жа кар**. [5] Бо грахі яе дасягнулі неба, і Бог успомніў злачынствы яе: зрабіце ёй так, як яна рабіла іншым. [6] Ёй трэба заплаціць удвая больш, чым яна патрабавала. Няхай атрымае двойчы мацнейшую чашу свайго ж пітва. [7] Кожнай яе пыхе і раскошы няхай адпавядае пакута або мука. Сяджу як царыца, думае яна; я не ўдава і ніколі не спазнаю жалобы. [8] За гэта ў адзін дзень зваляцца на яе кары: хвароба, жалоба і голад. Яна будзе спалена дашчэнту. Магутны Госпад Бог, які асудзіў яе.“ [9] „І будуць плакаць і галасіць па ёй цары зямныя, што распусцілі сябе з ёю і раскашавалі з ёю. Яны бачаць дым ад яе гарэння, (Адкрыццё 18:1-9, NJB)

У Захарыі Біблія папярэджвае супраць будучага Вавілона і паказвае, што сапраўднае адзінства не наступіць, пакуль Ісус не вернецца:

[10] Увага! Увага! Уцякайце з паўночнай зямлі — кажа Яхве — бо Я рассеяў вас па чатырох вятрах нябесных — кажа Яхве. [11] Увага! **Ратуйся, Сіён, што жывеш цяпер з дачкой Вавілона!**

[12] Бо так кажа Яхве Саваоф, пасля таго як Слава паслала

мяне, пра народы, што рабавалі вас: „Хто дакранаецца да вас, дакранаецца да зрэнкі вока Майго. [13] І вось, Я падыму руку Сваю на іх, і яны будуць абрабаваны тымі, каго паняволілі.“ Тады вы даведаецеся, што Яхве Саваоф паслаў мяне! [14] Спявай і радуйся, дачка Сіёна, бо вось, Я іду жыць сярод цябе — кажа Яхве! [15] І ў той дзень многія народы навернуцца да Яхве. Так,

яны стануць Яго народам і будуць жыць сярод цябе. Тады ты даведаешся, што Яхве Саваоф паслаў мяне да цябе! [16] І Яхве возьме ва ўладанне Юду, сваю долю ў Святой Зямлі, і зноў выбера Ерусалім. (Захарыя 2:10-16, NJB; заўвага: у версіях KJV/NKJV гэтыя вершы пазначаны як Захарыя 2:6-12)

Хоць супрацоўніцтва ў пэўных пытаннях можа быць добрым, тыя бакі экуменічнага і міжрэлігійнага рухаў, якія прасоўваюць Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, Ватыкан, многія пратэстанты і ўсходне-праваслаўныя лідары, ясна асуджаны Бібліяй і не павінны заахвочвацца. Ісус папярэджваў пра тых, хто будзе сцвярджаць, што ідзе за Ім, і „многіх звядзе" (Мацвей 24:4-5). Значная частка экуменізму звязана з адкрыццём першай пячаткі ў Адкрыцці 6:1-2, вядомага таксама як „белы конны" Адкрыцця (які НЕ Ісус), і з распусніцай з Адкрыцця 17.

Як і Захарыя, апостал Павел таксама вучыў, што сапраўднае адзінства веры не наступіць, пакуль Ісус не вернецца:

> [13] пакуль усе мы не дасягнем адзінства веры і пазнання Сына Божага і не станем дасканалым Чалавекам, поўнай спеласцю паўнаты самога Хрыста. (Эфесянам 4:13, NJB)

Тыя, хто верыць, што гэтае адзінства наступіць да вяртання Ісуса, памыляюцца. На самай справе, калі Ісус вернецца, Ён павінен будзе знішчыць адзінства народаў, якія паўстануць супраць Яго:

> [11:15] І затрубіў сёмы анёл, і пачуліся галасы, што ўсклікалі на небе: „Валадарства свету стала Валадарствам Госпада нашага і Хрыста Яго, і Ён будзе валадарыць на векі вякоў." [16] І дваццаць чатыры старэйшыны, што сядзелі на тронах перад Богам, упалі ніц і дакрануліся ілбамі да зямлі, пакланяючыся Богу [17] з такімі словамі: „Дзякуем Табе, Госпадзе Божа Ўсемагутны, Той, хто ёсць, хто быў, што Ты ўзяў сілу Сваю вялікую і пачаў валадарыць. [18] Народы разгневаліся, і цяпер настаў час Твайго адплаты, і суду над мёртвымі, і ўзнагароды слугам Тваім прарокам, святым і тым, хто баіцца імя Твайго, малым і вялікім.

Настаў час знішчыць тых, хто нішчыць зямлю.“ (Адкрыццё 11:15-18, NJB)

19:6 І пачуў я нешта падобнае да галасоў вялікага мноства, як шум акіяна ці як магутны раскат грому, што адказвалі: „Алілуя! Пачалося валадараннe Госпада Бога нашага Ўсемагутнага; . . . 19 І ўбачыў я звера і цароў зямных і войскі іх, сабраныя, каб ваяваць з Тым, хто сядзеў на кані, і з войскам Яго. 20 Але звер быў схоплены, а разам з ім і фальшывы прарок, што чыніў цуды ад імя звера і імі звёў тых, хто прыняў кляймо звера і пакланяўся яго статуі. Гэтыя двое былі жывымі кінуты ў вогненнае возера, што гарыць серай. 21 А ўсе астатнія былі забіты мечам Таго, хто сядзеў на кані, — мечам, што выходзіў з вуснаў Яго, і ўсе птушкі насыціліся іх целамі . . . 20:4 Потым я ўбачыў троны, на якіх яны селі, і ім была дадзена ўлада судзіць. Я ўбачыў душы ўсіх, каго абезгаловілі за сведчанне пра Ісуса і за абвяшчэнне слова Божага, і тых, хто адмовіўся пакланяцца зверу ці яго статуі і не прыняў кляйма на ілбы ці рукі; яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў. (Адкрыццё 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Звярніце ўвагу, што Ісусу давядзецца знішчыць сусветныя войскі, аб’яднаныя супраць Яго. Тады Ён і святыя першага ўваскрасення будуць валадарыць. Менавіта тады настане сапраўднае адзінства веры. На жаль, многія будуць слухаць фальшывых служыцеляў, якія выглядаюць добрымі, але не з’яўляюцца такімі, як папярэджваў апостал Павел (2 Карынфянам 11:14-15). Калі б больш людзей сапраўды разумелі Біблію і евангелле Валадарства Божага, менш людзей змагалася б супраць Ісуса пры Яго вяртанні.

7. Навошта Валадарства Божае?

Хоць людзям падабаецца думаць, што мы такія разумныя, ёсць межы нашага разумення; аднак Божае „разуменне бязмежнае“ (Псалом 147:5).

Вось чаму спатрэбіцца Божае ўмяшанне, каб выправіць гэтую планету.

Хоць многія вераць у Бога, пераважная большасць людзей не хоча рабіць тое, што Ён кажа, і жыць так, як Ён насамрэч кіруе. Звярніце ўвагу на наступнае:

> [8] Ён паказаў табе, чалавеча, што добра; і чаго патрабуе ад цябе Госпад, як не рабіць справядліва, любіць міласэрнасць і пакорна хадзіць з Богам тваім? (Міхей 6:8)

Пакорна хадзіць з Богам — гэта не тое, што чалавецтва сапраўды хацела рабіць. З часоў Адама і Евы (Быццё 3:1-6) людзі выбіралі спадзявацца на сябе і на свае прыярытэты, а не на Божыя, нягледзячы на Яго запаведзі (Выхад 20:3-17).

Кніга Прыказак вучыць:

> [5] Спадзявайся на Госпада ўсім сэрцам тваім і не абапірайся на свой розум; [6] ва ўсіх шляхах тваіх прызнавай Яго, і Ён накіруе сцежкі твае. [7] Не будзь мудрым у сваіх вачах; бойся Госпада і адхіляйся ад зла. (Прыказкі 3:5-7)

Аднак большасць людзей не будзе сапраўды спадзявацца на Бога ўсім сэрцам і не будзе чакаць, каб Ён накіраваў іх крокі. Многія кажуць, што будуць рабіць тое, чаго хоча Бог, але не робяць гэтага. Чалавецтва падманутае сатаной (Адкрыццё 12:9) і паддалося пажаданням свету і „пыхлівасці жыцця“ (1 Яна 2:16).

Таму многія прыдумалі ўласныя рэлігійныя традыцыі і свецкія ўрады, бо лічаць, што ведаюць лепш. Аднак яны не ведаюць (пар. Ерамія 10:23), і большасць не пакаецца па-сапраўднаму.

Вось чаму чалавецтву патрэбна Валадарства Божае (пар. Мацвей 24:21-22).

Разгледзьце запаведзі шчасця

Адной з самых вядомых серый выказванняў Ісуса былі запаведзі шчасця, якія Ён даў у Сваёй *Нагорнай пропаведзі*.

Звярніце ўвагу на частку таго, што Ён сказаў:

> [3] „Шчаслівыя ўбогія духам, бо іх ёсць Валадарства нябеснае. [4] Шчаслівыя тыя, што плачуць, бо яны суцешацца. [5] Шчаслівыя лагодныя, бо яны ўспадкуюць зямлю. [6] Шчаслівыя тыя, што прагнуць і смагнуць праведнасці, бо яны насыцяцца. [7] Шчаслівыя міласэрныя, бо яны памілаваны будуць. [8] Шчаслівыя чыстыя сэрцам, бо яны Бога ўбачаць. [9] Шчаслівыя міратворцы, бо яны сынамі Божымі назавуцца. [10] Шчаслівыя тыя, каго перасследуюць за праведнасць, бо іх ёсць Валадарства нябеснае. (Мацвей 5:3-10)

Менавіта ў Валадарстве Божым (пар. Марк 4:30-31), якое Мацвей часта называе Валадарствам нябесным (пар. Мацвей 13:31), гэтыя шчаслівыя абяцанні спраўдзяцца. Менавіта ў Валадарстве Божым спраўдзіцца абяцанне, што лагодныя ўспадкуюць зямлю, а чыстыя ўбачаць Бога. Чакайце з нецярпеннем добрую навіну пра дабраславенні ў Валадарстве Божым!

Божыя шляхі правільныя

Праўда ў тым, што Бог ёсць любоў (1 Яна 4:8,16) і Бог НЕ эгаістычны. Божыя законы паказваюць любоў да Бога і любоў да бліжняга (Марк 12:29-31; Якава 2:8-11). Шляхі свету эгаістычныя і сканчаюцца смерцю (Рымлянам 8:6).

Звярніце ўвагу, што Біблія паказвае: сапраўдныя хрысціяне выконваюць запаведзі:

> [1] Кожны, хто верыць, што Ісус ёсць Хрыстос, народжаны ад Бога; і кожны, хто любіць Таго, хто нарадзіў, любіць і

> народжанага ад Яго. [2] З гэтага мы ведаем, што любім дзяцей Божых, калі любім Бога і выконваем Яго запаведзі. [3] Бо гэта і ёсць любоў да Бога — каб мы выконвалі Яго запаведзі. І запаведзі Яго не цяжкія. (1 Яна 5:1-3)

Усе Божыя „запаведзі — праведнасць“ (Псалом 119:172). Шляхі Яго чыстыя (Ціту 1:15). На жаль, многія прынялі розныя формы „беззаконня“ і не разумеюць, што Ісус НЕ прыйшоў разбурыць закон ці прарокаў, а выканаць іх (Мацвей 5:17), растлумачыўшы іх сапраўдны сэнс і пашырыўшы іх далей, чым многія думалі (напр. Мацвей 5:21-28). Ісус вучыў, што „хто выканае і навучыць, той вялікім назавецца ў Валадарстве нябесным“ (Мацвей 5:19) (выразы „Валадарства Божае“ і „Валадарства нябеснае“ ўзаемазамяняльныя).

Біблія вучыць, што вера без спраў мёртвая (Якава 2:17). Многія сцвярджаюць, што ідуць за Ісусам, але не паверaць па-сапраўднаму Яго вучэнням (Мацвей 7:21-23) і не будуць пераймаць Яго, як павінны (пар. 1 Карынфянам 11:1). „Грэх ёсць парушэнне закона“ (1 Яна 3:4, KJV), і ўсе саграшылі (Рымлянам 3:23). Аднак Біблія паказвае, што міласэрнасць перамагае суд (Якава 2:13), бо ў Бога сапраўды ёсць план для ўсіх (пар. Лука 3:6).

Чалавечыя рашэнні, у адрыве ад Божых шляхоў, не спрацуюць. У тысячагадовым валадарстве Ісус будзе кіраваць „жазлом жалезным“ (Адкрыццё 19:15), і дабро запануе, бо людзі будуць жыць Божым шляхам. **УСЕ праблемы свету існуюць таму, што грамадствы гэтага свету адмаўляюцца слухацца Бога і Яго закона**. Гісторыя паказвае, што чалавецтва няздольнае вырашыць праблемы грамадства:

> [6] Бо разуменне плоцкае ёсць смерць, а разуменне духоўнае — жыццё і мір. [7] Таму што плоцкае разуменне ёсць варожасць супраць Бога; бо закону Божаму не падпарадкоўваецца, ды і не можа. [8] Дык тыя, хто жыве па плоці, не могуць дагадзіць Богу. (Рымлянам 8:6-8)

Хрысціяне павінны засяроджвацца на духоўным, і пасля пакаяння і хрышчэння ім дадзены Божы Дух, каб рабіць гэта ў цяперашнім веку (Рымлянам 8:9), нягледзячы на нашы асабістыя слабасці:

> [26] Паглядзіце, браты, на ваша пакліканне: не многія з вас мудрыя па плоці, не многія моцныя, не многія знатныя. [27] Але Бог выбраў неразумнае свету, каб пасароміць мудрых; і слабое свету выбраў Бог, каб пасароміць моцнае; [28] і нізкае свету і пагарджанае выбраў Бог, і тое, чаго няма, каб знішчыць тое, што ёсць, [29] каб ніякая плоць не хвалілася перад Ім. [30] Ад Яго і вы ў Хрысце Ісусе, які стаў для нас мудрасцю ад Бога — і праведнасцю, і асвячэннем, і адкупленнем — [31] каб было, як напісана: „Хто хваліцца, няхай хваліцца Госпадам.“ (1 Карынфянам 1:26-31)

Хрысціяне павінны хваліцца Божым планам! Мы цяпер ходзім вераю (2 Карынфянам 5:7), гледзячы ўгору (Каласянам 3:2) з вераю (Габрэям 11:6). Мы будзем дабраславёныя за выкананне Божых запаведзяў (Адкрыццё 22:14).

Навошта Евангелле Валадарства Божага?

Пратэстанты схільныя лічыць, што, аднойчы прыняўшы Ісуса як збаўцу, яны ўжо шукалі Валадарства Божае. Рымскія католікі вераць, што ахрышчаныя, нават немаўлятамі, увайшлі ў іх царкву як у Валадарства. Рымскія і ўсходне-праваслаўныя католікі схільныя лічыць, што праз сакрамэнты і г.д. яны шукаюць Валадарства Божае. Хоць хрысціяне павінны быць ахрышчанымі, грэка-рымляне і пратэстанты схільныя глядзець на свет у пошуках вырашэння праблем чалавецтва. Яны схільныя мець зямную скіраванасць (пар. Рымлянам 8:6-8).

Шукаць перш Валадарства Божага (Мацвей 6:33) павінна быць мэтай усяго жыцця для хрысціян. Мэтай — глядзець не на свет у пошуках рашэнняў, а на Бога і Яго шляхі. Добрая навіна пра Валадарства Божае мяняе наша жыццё.

Біблія кажа, што хрысціяне будуць валадарыць з Ісусам; але ці разумееце вы, што гэта азначае, што сапраўдныя хрысціяне будуць кіраваць гарадамі? Ісус вучыў:

> [12] „Адзін шляхетны чалавек адправіўся ў далёкую краіну, каб атрымаць сабе валадарства і вярнуцца. [13] І, паклікаўшы дзесяць

сваіх слуг, ён даў ім дзесяць мін і сказаў ім: „Гандлюйце, пакуль я не вярнуся.“ [14] Але грамадзяне яго ненавідзелі яго і паслалі за ім пасольства, кажучы: „Не хочам, каб гэты кіраваў намі.“

[15] „І калі ён вярнуўся, атрымаўшы

валадарства, ён загадаў паклікаць да сябе тых слуг, якім даў грошы, каб даведацца, колькі кожны зарабіў гандлем. [16] І прыйшоў першы, кажучы: „Гаспадару, твая міна прынесла дзесяць мін.“ [17] І сказаў яму: „Добра, добры слуга; за тое, што ты быў верны ў малым, май уладу над дзесяццю гарадамі.“ [18] І прыйшоў другі, кажучы: „Гаспадару, твая міна прынесла пяць мін.“ [19] Сказаў і яму: „І ты будзь над пяццю гарадамі.“ (Лука 19:12-19)

Будзьце вернымі ў тым малым, што маеце цяпер. Хрысціяне будуць мець магчымасць кіраваць сапраўднымі гарадамі ў сапраўдным валадарстве. Ісус таксама сказаў: „Узнагарода Мая са Мною, каб аддаць кожнаму паводле справы яго“ (Адкрыццё 22:12). У Бога ёсць план (Ёў 14:15) і месца (Ян 14:2) для тых, хто сапраўды адгукнецца на Яго кліч (Ян 6:44; Адкрыццё 17:14). Валадарства Божае рэальнае, і вы можаце стаць яго часткай!

У пачатку 2016 года ў часопісе Science быў артыкул пад назвай „The power of crowds“, у якім сцвярджалася, што штучны інтэлект і краўдсорсінг могуць вырашыць „заганныя праблемы“, з якімі сутыкаецца чалавецтва. Аднак артыкул не змог зразумець, што такое заганнасць, не кажучы ўжо пра тое, як яе вырашыць. З’яўленне пазней праграм штучнага інтэлекту, безумоўна, не вырашыла праблем свету.

Супрацоўніцтва, у адрыве ад следавання сапраўдным шляхам Божым, у XXI стагоддзі гэтак жа асуджанае на няўдачу, як і пасля Вялікага патопу, калі чалавецтва супрацоўнічала, каб пабудаваць няўдалую Вавілонскую вежу (Быццё 11:1-9).

Праблемы свету, у такіх месцах, як Блізкі Усход (нягледзячы на чаканыя часовыя дасягненні, напр. Данііл 9:27a; 1 Фесаланікійцам 5:3), не

будуць вырашаны людзьмі — нам патрэбны мір Валадарства Божага (Рымлянам 14:17).

Праблемы міжнароднага тэрарызму, нягледзячы на чаканыя дасягненні, не будуць вырашаны (пар. Езэкііль 21:12) падманутымі ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (пар. Адкрыццё 12:9) — нам патрэбны радасць і суцяшэнне Валадарства Божага.

Праблемы навакольнага асяроддзя НЕ будуць вырашаны міжнародным супрацоўніцтвам, бо народы свету будуць спрыяць знішчэнню зямлі (Адкрыццё 11:18), але яны будуць вырашаны Валадарствам Божым.

Пытанні сэксуальнай амаральнасці, абортаў і продажу чалавечых органаў не будуць вырашаны ЗША (пар. Адкрыццё 18:13), а Валадарствам Божым.

Велізарны доўг, які маюць ЗША, Вялікабрытанія і многія іншыя краіны, не будзе вырашаны праз міжнароднае пасярэдніцтва, а ў выніку (пасля разбурэння паводле Авакума 2:6-8) — Валадарствам Божым.

Невуцтва і няправільная адукацыя не будуць вырашаны Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый — нам патрэбна Валадарства Божае. Рэлігійныя канфлікты не будуць сапраўды вырашаны ніякім экуменічна-міжрэлігійным рухам, які пагаджаецца на збаўленне без сапраўднага Ісуса Бібліі. Грэх — гэта ГАЛОЎНАЯ ПРАБЛЕМА свету, і для гэтага нам патрэбна ахвяра Ісуса і Яго вяртанне ў Валадарстве Божым. Сучасная медыцынская навука не мае ўсіх адказаў для чалавечага здароўя — нам патрэбна Валадарства Божае.

Праблемы голаду не будуць вырашаны генетычна мадыфікаванымі арганізмамі, якія ставяць часткі свету пад пагрозу голаду з-за магчымых масавых няўрод — нам патрэбна Валадарства Божае.

Велізарная беднасць у частках Афрыкі, Азіі і іншых рэгіёнах, хоць нейкі час і атрымлівае выгаду ад „Вавілона" апошняга часу (пар. Адкрыццё 18:1-19), не вырашыць праблемы беднасці — нам патрэбна Валадарства Божае. Ідэя, што без Ісуса чалавецтва можа стварыць

утопію ў гэтым „цяперашнім злым веку“, — гэта фальшывае евангелле (Галатам 1:3-10). Нам патрэбна Валадарства Божае.

Тысячагадовая фаза Валадарства Божага — гэта літаральнае валадарства, якое будзе ўстаноўлена на зямлі. Яно будзе заснавана на поўных любові Божых законах і на поўным любові Богу як кіраўніку. Святыя будуць валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў (Адкрыццё 5:10; 20:4-6). Гэтае валадарства ўключыць тых, хто сапраўды ў Царкве Божай, але ніводнае пісанне не сцвярджае, што Валадарства Божае — гэта насамрэч Царква (рымска-каталіцкая ці якая іншая). Рымская Царква выступала супраць тысячагадовага вучэння, а пазней яна будзе яшчэ мацней выступаць супраць евангельскай весткі Бібліі, чым бліжэй да канца. Гэта, верагодна, атрымае значнае асвятленне ў СМІ, што можа дапамагчы выканаць Мацвея 24:14.

У сваёй апошняй фазе Валадарства Божае будзе ўключаць „Новы Ерусалім, які сыходзіць з неба ад Бога“ (Адкрыццё 21:2), і памнажэнню яго не будзе канца. Не будзе больш няправеднасці, не будзе больш смутку і не будзе больш смерці.

Абвяшчэнне і разуменне евангелля Валадарства Божага — важная тэма Бібліі. Пра яго вучылі пісьменнікі Старога Запавету. Пра яго вучылі Ісус, Павел і Ян. Пра яго вучыла найстарэйшая „хрысціянская“ пропаведзь, што захавалася па-за Новым Запаветам. Пра яго вучылі хрысціянскія лідары пачатку другога стагоддзя, такія як Палікарп і Мелітон. Мы ў Continuing Church of God вучым пра яго сёння. Успомніце, што Валадарства Божае — гэта першая тэма, пра якую, паводле Бібліі, прапаведаваў Ісус (Марк 1:14-15). Гэта было і тое, пра што Ён прапаведаваў пасля Свайго ўваскрасення (Дзеі 1:3), — і гэта тое, што хрысціяне павінны шукаць перш за ўсё (Мацвей 6:33).

Евангелле — гэта не толькі пра жыццё і смерць Ісуса. Акцэнт евангелля, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі, быў на будучым Валадарстве Божым. Евангелле Валадарства ўключае збаўленне праз Хрыста, але таксама ўключае вучэнне пра канец чалавечых урадаў (Адкрыццё 11:15).

Памятайце, Ісус вучыў, што канец не наступіць, пакуль евангелле Валадарства не будзе абвешчана свету на сведчанне ўсім народам (Мацвей 24:14). І гэтае абвяшчэнне адбываецца цяпер. Ці хацелі б вы падтрымаць гэтую апошнюю працу апошняга часу?

Добрая навіна ў тым, што **Валадарства Божае — гэта рашэнне праблем, з якімі сутыкаецца чалавецтва**. Аднак большасць НЕ хоча яго падтрымліваць, ні чуць пра яго, ні верыць у яго праўду. Валадарства Божае вечнае (Мацвей 6:13), а „свет гэты мінае“ (1 Карынфянам 7:31).

Абвяшчэнне сапраўднага евангелля Валадарства Божага — гэта тое, да чаго мы ў Continuing Church of God ставімся сур’ёзна. Мы імкнёмся вучыць усяму, чаму вучыць Біблія (Мацвей 28:19-20), уключаючы Валадарства Божае (Мацвей 24:14). Пакуль мы чакаем гэтага валадарства, нам трэба вучыцца і трымацца шляхоў Божых і суцяшаць іншых, хто хоча верыць праўдзе.

Ці не павінны вы падтрымаць абвяшчэнне евангелля будучага Валадарства Божага? Ці паверыце вы ў евангелле Валадарства Божага?

Continuing Church of God

Паштовы адрас Continuing Church of God у ЗША: P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; сайт www.ccog.org.

Сайты Continuing Church of God (CCOG)

CCOG.ASIA Гэты сайт скіраваны на Азію.
CCOG.IN Гэты сайт прызначаны для тых, хто мае індыйскае паходжанне.
CCOG.EU Гэты сайт прызначаны для Еўропы.
CCOG.NZ Гэты сайт прызначаны для Новай Зеландыі і іншых, хто мае брытанскае паходжанне.
CCOG.ORG Гэта галоўны сайт Continuing Church of God. Ён служыць людзям на ўсіх кантынентах. На ім ёсць артыкулы, спасылкі і відэа.
CCOGCANADA.CA Гэты сайт прызначаны для тых, хто ў Канадзе.
CCOGAFRICA.ORG Гэты сайт прызначаны для тых, хто ў Афрыцы.
CDLIDD.ES Гэта іспанамоўны сайт Continuing Church of God.
PNIND.PH Гэта філіпінскі сайт Continuing Church of God. На ім ёсць інфармацыя па-англійску і на тагальскай мове.

Сайты навін і гісторыі

COGWRITER.COM Гэты сайт з'яўляецца галоўным інструментам абвяшчэння і мае навіны, вучэнне, гістарычныя артыкулы, відэа і прарочыя абнаўленні.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Гэта лёгкі для запамінання сайт з артыкуламі і інфармацыяй пра гісторыю царквы.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Гэта інтэрнэт-радыёсайт на англійскай мове, які асвятляе навіны і біблейскія тэмы. BNPI.NET даступны на многіх мовах.

Відэаканалы YouTube і BitChute для пропаведзяў і кароткіх пропаведзяў

BibleNewsProphecy канал. Відэа кароткіх пропаведзяў CCOG.
CCOGAfrica канал. Весткі CCOG на афрыканскіх мовах.
CCOG Animations канал, каб вучыць пра бакі хрысціянскіх вераванняў.
CDLIDDSermones канал мае весткі на іспанскай мове.

ContinuingCOG канал. Відэапропаведзі CCOG.
На фота ніжэй паказаны некалькі з нямногіх цэглаў, што засталіся (плюс некаторыя дададзеныя пазней), ад будынка ў Ерусаліме, вядомага часам як Сенакль, але які лепш апісаць як Царкву Божую на Заходнім узгорку Ерусаліма (цяпер званым гарой Сіён):



Лічыцца, што гэта было месца, магчыма, найранейшага сапраўднага хрысціянскага царкоўнага будынка. Будынка, у якім прапаведавалася б Ісусава „евангелле Валадарства Божага". Гэта быў будынак у Ерусаліме, дзе вучылі Евангеллю Валадарства Божага.

Таму мы і дзякуем Богу няспынна, бо...вы, браты, сталі паслядоўнікамі цэркваў Божых у Юдэі ў Хрысце Ісусе. (1 Фесаланікійцам 2:13-14)

Змагайцеся рупліва за веру, раз назаўсёды перададзеную святым. (Юды 3)

Ён (Ісус) сказаў ім: „Я павінен і іншым гарадам прапаведаваць Валадарства Божае, бо на тое Я пасланы." (Лука 4:43)

Але шукайце Валадарства Божага, і ўсё гэта дадасца вам. Не бойся, малы статак, бо Айцец ваш добраахвотна вырашыў даць вам валадарства. (Лука 12:31-32)

І будзе прапаведана гэтае евангелле Валадарства па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам; і тады прыйдзе канец. (Мацвей 24:14)